№ 258. Poniedziałek, 29 Listopada (11 Grudnia) 1871. № 258.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Za rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 „
„ 3 miesiące . 2 „
„ 1 miesiąc. . — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy . . 5 „
„ 3 miesiące. . 2 50 k
„ 1 miesiąc . . — 84 „.

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich; — **w St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej;—**w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK ÓSMY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek. —Za ogłoszenia od 1-go wiersza do 12-stu, liczy się jak za całe dwanaście wierszy. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PROCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 30 listopada (12 grudnia), — św. Andreja ap.
We środę, 1 (13) grudnia, — św. Nauma i Filareta.
We czwartek, 2 (14) grudnia, — św. Awakuma i Afana pr.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 0; zach. o godz. 3 min. 45.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1871 r.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	748.1	— 4.6	100	pół.-wschodni.
1	750.0	— 6.3	87	pół.-zachodni.
9	753.8	— 13.8	100	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 30 listopada (12 grudnia), — św. Syneusza i Alek.
We środę, 1 (13) grudnia, — św. Łucji panny męcz.
We czwartek, 2 (14) grudnia, — św. Spirydjona bisk.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 8.

SPIS RZECZY.

* Dnia 26 listopada, w dniu święta orderu św. wielkiego męczennika i zwycięzcy Jerzego, o godzinie 1-ej z południa, odbyło się w pałacu Zimowym uroczyste Najwyższe przejście, zgodnie z Najwyżej zatwierdzonym ceremonjałem.

Po przybyciu całej procesji do sali św. Jerzego, najprzewielebniejszy metropolita Izydor, z członkami najświątobliwszego synodu i duchowieństwem dworskiem, odprawił nabożeństwo do świętego wielkiego męczennika i zwycięzcy Jerzego, z modłami o długie życie dla całego Domu Cesarskiego, o wieczną pamięć bohaterom poległym za sławę, wiarę i wierność ojczyźnie, i o długie życie dla wszechrosyjskich wojowników. Po skończeniu nabożeństwa, Najjaśniejszy Pan raczył ucałować krzyż, najprzewielebniejszy zaś metropolita pokropił wodą święconą Najdostojniejsze Osoby i znajdujące się w sali sztandary i chorągwie. Następnie Najjaśniejszy Pan powrócił do wewnętrznych apartamentów, poprzedzany przez kawalerów orderu św. wielkiego męczennika i zwycięzcy Jerzego i osoby mające złotą broń, a potem Jego Cesarska Mość raczył być obecnym w korytarzu Jordańskim przy obiedzie niższych stopni, mających znaki honorowe orderu wojskowego i niższych stopni pruskiej deputacji, przybyłych do stolicy. W ogóle niższych stopni było u stołu 543.

O godzinie 6-ej w sali Mikołajewskiej był obiad, na który zaproszeni byli Wielcy Książęta, Wielkie Księżne, Książęta: Fryderyk-Karol Pruski, August Wirtembergski, Paweł Meklemburgski, kawalerowie orderu św. Jerzego i osoby mające złotą broń, poseł pruski i orszak zagranicznych książąt. W ogóle obecnych przy obiedzie było 416.

Pierwszy toast był wniesiony przez Najjaśniejszego Pana za zdrowie Najjaśniejszego Cesarza Niemieckiego i Króla Pruskiego i jego armji, w następujących słowach:

„Za zdrowie Najjaśniejszego Cesarza i Króla Wil„helma, najstarszego kawalera orderu św. Jerzego i ka„walerów naszego orderu wojskowego Jego walecznej „armji, z obecności godnych przedstawicieli której, dziś „pomiędzy nami, jestem dumny. Pragnę i spodziewam „się, że ścisła, łącząca nas przyjaźń, uwieczni się w przy„szłych pokoleniach, również jak i braterstwo bojowe „naszych obydwóch armij, istniejące od na zawsze pa„miętnego czasu. Upatruję w niem najlepszy zakład za„chowania pokoju i prawnego porządku w Europie."

Na ten toast odpowiedział Książę Fryderyk-Karol Pruski, wniósłszy zdrowie Najjaśniejszego Pana, przy jednomyślnych, pełnych zapału i głośnych okrzykach „hura."

Przez cały czas obiadu grały na przemian dwie muzyki wojskowe: konnego i preobrażeńskiego pułków lejb-gwardji.

* W imiennym Jego Cesarskiej Mości Najwyższym ukazie, wydanym do rządzącego senatu 10 listopada 1871 r., z Własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, wyrażone jest: „Bilety skarbu państwa serij XCVI, XCVII, XCVIII, XCIX, C, CI, CII, CIII, CIV, CV, CVI, CVII, CVIII, CIX, CX, CXI, CXII i CXIII, wypuszczone w 1864 r. na mocy ukazów wydanych do rządzącego senatu 6 stycznia, 18 maja i 19 sierpnia 1864 r., ulegają umorzeniu w 1872 r. W przepisach o tych biletach (p. 5), rząd zastrzegł sobie wymienienie biletów, które w ciągu ośmiu lat nie wpłyną w opłatach skarbowych, na nowe, jeżeli to będzie uznane za pożyteczne ze względu na bieg obrotów pieniężnych. W skutku tego, zgodnie z przedstawieniem zarządzającego ministerstwem finansów, roztrząśniętem w radzie państwa, rozkazujemy: w zamian serij XCVI, XCVII, XCVIII, XCIX, C, CI, CII, CIII, CIV, CV, CVI, CVII, CVIII, CIX, CX, CXI, CXII i CXIII biletów skarbu państwa, wypuścić nowe ośmnaście serij tych biletów CLXVIII, CLIX, CLXX, CLXXI, CLXXII, CLXXIII, CLXXIV, CLXXV, CLXXVI, CLXXVII, CLXXVIII, CLXXIX, CLXXX CLXXXI, CLXXXII, CLXXXIII, CLXXXIV i CLXXXV, po 3,000,000 rub. każdą, razem za pięćdziesiąt cztery miljony rubli, na zasadzie załączonych przepisów, z wyznaczeniem terminu liczenia procentów: serji CLXVIII od 1 lutego, CLXIX od 1 marca, CLXX i CLXXI od 1 kwietnia, CLXXII, CLXXIII, CLXXIV, CLXXV i CLXXVI od 1 maja, CLXXVII od 1 czerwca, CLXXVIII i CLXXIX od 1 lipca, CLXXX i CLXXXI od 1 sierpnia, CLXXXII, CLXXXIII i CLXXXIV od 1 września i CLXXXV od 1 października 1872 r. Senat rządzący nie zaniedba wydać właściwe rozporządzenie dla wprowadzenia niniejszego w wykonanie.

Pozepisy o nowych ośmnastu serjach biletów skarbu państwa od CLXVIII do CLXXXV włącznie.

1. Serje te, po trzy miljony rubli każda, wypuszczają się na termin ośmioletni.

2. Wartość tych biletów oznacza się po dawnemu, na 50 rub,, a ilość procentów na $4^{32}/_{100}$ rocznie, czyli 18 kop. na miesiąc.

3. Forma i podpisy biletów pozostają takie same, jak i biletów poprzedniej emisji.

4. Bilety te wydają i przyjmują kasy, po dawnemu, w wszystkich wypłatach.

5. Umorzenie biletów nowych serij ma być dokonane w ciągu ośmiu lat, według uznania rządu, który zastrzega sobie wymienienie biletów, które w ciągu tego terminu nie wpłyną w opłatach skarbowych, na nowe, jeżeli to będzie uznane za pożyteczne, ze względu na bieg obrotów pieniężnych.

6. Liczenie procentów od biletów oznacza się: serji CLXVIII od 1 lutego, CLXIX od 1 marca, CLXX i CLXXI od 1 kwietnia, CLXXII, CLXXIII, CLXXIV, CLXXV i CLXXVI od 1 maja, CLXXVII od 1 czerwca, CLXXVIII i CLXXIX od 1 lipca, CLXXX i CLXXXI od 1 sierpnia, CLXXXII, CLXXXIII i CLXXXIV od 1 września i CLXXXV od 1 października 1872 r. Termin ten oznacza się za pomocą osobnych stępli na odwrotnej stronie wyraźnie.

7. Wypłata procentów okazicielom biletów odbywa się w kasie państwa i kasach gubernjalnych, na mocy kuponów znajdujących się naokoło biletu, przy czem kasjerzy odcinają kupony według kolejnego porządku lat na nich wskazanych.

8. Procenta wypłacają się przy okazaniu biletów po upływie jednego roku lub więcej, ale zawsze za całkowite upłynione lata.

9. Zaliczenia procentów odbywają się w następujący sposób: *a*) pomiędzy osobami prywatnemi sposób zaliczania pozostawia się wzajemnemu porozumieniu; *b*) przy wypłatach biletami do kas, procenta, dla ułatwienia rachunków, zaliczają się tylko za całkowite ubiegłe miesiące, a za bieżący nie biorą się w rachubę. Na tej podstawie dokonywają się zaliczenia i przy wypłatach biletami z kas osobom prywatnym i władzom rządowym, a te ostatnie robią zaliczenia w ten sam sposób; *c*) co do rozrachunków pomiędzy kasą państwa a władzami rządowemi procentów, które od czasu wpływu do rzeczywistego wydatkowania sum mogą przejść na ich korzyść, zachowuje się obecnie istniejący porządek.

10. Bilety przyjmują się na opłatę do kas tylko w tych wypadkach, kiedy płacona suma nie jest mniejszą od ceny biletów z narosłymi procentami, albowiem kasy, dla uniknięcia mylnych rachunków, nie powinny wdawać się w żadne wydawania reszty i wymiany biletów.

—

* W skutku najpoddańniejszego przełożenia przez ministra Oświecenia Publicznego przedstawienia administratora chełmskiej grecko-unickiej djecezji, protojereja Popiela, o sposobie ściągania opłat od stypendystów zwierzchności grecko-unickiej i wychowańców na koszcie skarbowym chełmskiego seminarjum duchownego, w razie ich niewstąpienia do stanu duchownego, Najjaśniejszy Pan, 5 listopada 1871 r., Najwyżej rozkazać raczył, aby obowiązek zwrotu zwierzchności grecko-unickiej od stypendystów tej zwierzchności, opłat, w razie ich niewstąpienia do stanu duchownego, włożony był na samych stypendystów, przytem ściąganie opłat tak od tych stypendystów, jak również i od wychowańców na koszcie skarbowym chełmskiego seminarjum powinno odbywać się w następujący sposób: na atestatach i świadectwach, udzielanych przez seminarjum chełmskie swym wychowańcom na koszcie skarbowym i przez gimnazja warszawskiego okręgu naukowego stypendystom zwierzchności grecko-unickiej, koniecznie powinno być zaznaczone, że osoby te obowiązane są zwrócić grecko-unickiej zwierzchności duchownej sumę wydaną na ich wychowanie w seminarjum lub gimnazjum, w razie ich niewstąpienia do stanu duchownego; następnie wszystkie zwierzchności, w wydziale których będą znajdowały się w służbie ci seminarzyści lub stypendyści, obowiązane są postarać się o ściągnięcie przypadających od nich opłat.

* Z powodu upływającego 1 stycznia 1872 roku stulecia od dnia urodzenia się hrabiego Michała Michałowicza Sperańskiego, drugi wydział przybocznej Jego Cesarskiej Mości kancelarji uważa sobie za obowiązek uczcić w tym dniu pamięć znakomitego naszego męża stanu. Zarazem urzędnicy drugiego wydziału jednomyślnie zapragnęli, żeby inicjatywę w organizacji takiej uroczystości wziął na siebie sekretarz stanu baron Korff, pod względem stanowiska służbowego i społecznego najstarszy obecnie z byłych współpracowników zmarłego hrabiego. Baron Korff, przyjąwszy z szczerą wdzięcznością taką oznakę przyjaźni byłych swych współtowarzyszy, miał szczęście wnieść o tem najpoddanniejsze przedstawienie Najjaśniejszemu Panu, w skutku czego Jego Cesarska Mość, 9 listopada 1871 roku, Najwyżej rozkazać raczył: 1) Odprawić mszę i nabożeństwo żałobne w Aleksandrowsko-Newskiej ławrze 31 grudnia 1871 r., zaprosiwszy na to nabożeństwo wszystkich pragnących pomodlić się za zmarłego hrabiego Sperańskiego. 2) Otworzyć zaraz składkę wszędzie, rozpocząwszy ją od urzędników drugiego wydziału z zastrzeżeniem, aby z procentów od mogącego utworzyć się kapitału, ustanowić, odpowiednio do rocznej ich ilości, premjum albo medal imienia hrabiego M. M. Sperańskiego, dla udzielania go za najlepsze z wydanych, w określonym przeciągu czasu, prawnych dzieł w dziedzinie krajowego prawodawstwa. Przysądzanie takiego premjum powierzyć fakultetom prawnym wszystkich naszych uniwersytetów, kolejno. 3) Drukarnia drugiego wydziału ma przysposobić i wydać portret hrabiego Sperańskiego, z włączeniem mogących wpłynąć ze sprzedaży tego portretu pieniędzy, także do składuu wspomnionego w punkcie 2-m kapitału. 4) Wybić kosztem rządu na pamiątkę zmarłego hrabiego, osobny medal, rysunek którego przedstawić przedtem do Najwyższego zatwierdzenia. O czem podaje się do wiadomości publicznej, z zaproszeniem czczących pamięć zmarłego hrabiego Michała Michałowicza do przyjęcia udziału w ustanowieniu premium jego imienia, według zasobów i uznania każdego, jakiemikolwiek bądź, choćby najmniejszemi ofiarami.

Ofiary mają być wnoszone do znajdującego się przy drugim wydziale przybocznej Jego Cesarskiej Mości kancelarji komitetu gospodarczego, który w miarę wpływu pieniędzy, będzie je odsyłał do depozytu, aż do czasu utworzenia potrzebnego kapitału, do instytucji kre-

Przegląd literatury perjodycznej w Warszawie.

W ostatnim już na rok bieżący, grudniowym zeszycie *Bibljoteki Warszawskiej*, spotykamy dokończenie pięcioaktowego dramatu, Józ. Weilen'a, p. t. „Rozamunda." O pierwszych dwóch aktach tego dramatu, wspominaliśmy już w poprzednim naszym „Przeglądzie," zaznaczając tam jedynie poważny nastrój przedmiotu i staranność niezwykłą w polskim przekładzie. Obecnie, mając już całość przed sobą, z przyjemnością zastanawiamy się nad talentem autora, który w przeciągu lat nie wielu, wzbogacił dramatyczną literaturę tak znakomitemi utworami jak: „Tristan i Izolda," „Dzień Uedenaidy," „Edda," „Drahomira," „Rozamunda" i „Hrabia Horn." Ostatnie te trzy tragi-dramata, przetłumaczone zostały na język polski, przez pp. Anczyca Ed. Lubowskiego, i S. D. Wszystkie te utwory, odznaczają się wielkim, pełnym świeżości, siły i oryginalności talentem i we wszystkich układ sceniczny odpowiada wybornie wymaganiom dzisiejszego smaku, pomimo że przedmioty i tło, większej części tych dramatów, odnoszą się do dawno minionych, niekiedy zaś aż do przedhistorycznych prawie czasów. Ponieważ dramata J. Weilen'a, przedstawiane są na wielkich scenach niemieckich z powodzeniem ogromnem, i ponieważ treść ich w niczem nie obraża ani estetycznego smaku, ani stosunków dzisiejszego społeczeństwa, radzimy przeto p. Modrzejewskiej, ażeby któryś z nich wybrała sobie na przyszłoroczny swój benefis. J. Weilen, umie z wielką trafnością wybierać przedmioty do swoich dramatów; zamiast namiętnostek lub tuzinkowych a brudnych występków społecznych, które co chwila zatrącają kodeksem karnym, jakie spotykamy często w nowoczesnych dziełach scenicznych, tylu, zwłaszcza francuzkich autorów, Weilen wybiera sobie świat mgłami wieków obwinięty, a zamiast frakowych lub bluzowych bohaterów, bierze takiego Alboina np. który na czele dzikich Longobardów, przebiega ziemie starej Europy, zdążając w huraganowym pochodzie do Romy. Walka tego bohatera z ludem Gepidów, przedstawiona w „Rozamundzie," jego świetna jak piorun i jak piorun niszcząca miłość dla tej dziewicy, wreszcie jej zgon tragiczny i cały obraz zakończający dramat, gdy otruta królewna siedzi, owinięta purpurą, martwa już i zimna, na złotem krześle, wszystko to straszne i olbrzymie, jak strasznym i olbrzymim jest sam Alboin gdy zrozpaczony i po stracie żony i po zniknięciu czarodziejskiego puharu, podnosi groźny miecz do góry i zagraża całej ziemi, wołając:

„Kwiat mego życia przepadł już na wieki,
„Przeklęta ziemio! Przepadnij z nim razem!
„Ja cię rozorzę końskiemi kopyty,
„Pijany mordem, po przez Alp granity
„Przemknę jak burza, z ogniem i żelazem,
„Nowy Attyla zszarpię świat w kawały,
„Gdzie koń mój stąpi, nie porośnie trawa.
„Duch Rozomundy pochodnią grobową
„Do bram twych, Romo, drogę mi ukaże...
. . . „Do Romy! Do Romy!

Te kilka i to jeszcze nie zupełnie porządkowych wierszy, przytoczyliśmy dla zaznajomienia czytelników z siłą języka w tym Rozamundy przekładzie, dziwiąc się skromności tłómacza że nazwisko i imię swoje, pod dwoma literami ukrywa.

Uważamy jednak, iż *Bibljoteka Warszawska*, tak troskliwie wybierająca swoje przekłady, zarówno w prozie jak w poezji—wielce zaniedbuje rubrykę dotyczącą literatury miejscowej a także i przedmiotom z miejscowego ruchu, bądź artystycznego, bądź naukowego, miejsca i opracowania skąpi. Wprawdzie i w obecnym, grudniowym jej zeszycie, znajduje się dokończenie rozpoczętego w przeszłym, życiorysu Fr. hr. Skarbka, lecz bjografja tego zasłużonego męża, już oddawna jest znaną a w obecnej nie spotykamy tak dalece nowych szczegółów. Zresztą, hr. Skarbek, jako autor, nie należy do najwydatniejszych postaci—a jego dzieła, jakkolwiek, niektóre z nich przynajmniej, opatrzone są pewną wartością, w ogóle jednak dziś już do przeszłości należą. Z powieści Skarbka sam tylko „Pan starosta" dotąd jeszcze zachował w swej treści rzecz żywotną, albowiem autor umiał odrysować w niej z niepospolitą przenikliwością, wierny acz smutny rys obyczajów społecznych z owej epoki. Tęż samą wartość ma i początek innej jeszcze powieści, tegoż autora, p. t. „Olim", gdzie wybornie określa on, pasożytne postacie ówczesnych, tak zwanych, rezydentów, którzy czepiając się klamek zamożniejszych domów, paśli się przy ich stołach, wywiązując się za to dobrodziejom swoim wszelkim usługi rodzajem. Rezydenci składali ogromną choć rozproszoną szajkę darmozjadów i próżniaków, i trzeba było istotnie społeczeństwa bardzo już upadłego moralnie, ażeby zeń mógł się wylądz taki rój owego plugastwa. *Bibljoteka* bardzo rada zajmować się archeologją także i trzeba wyznać że dział ten opracowują w niej ludzie kompetentni, chociaż zanadto wyłącznie oddani swojemu przedmiotowi i ztąd może zbyt ciasno go pojmujący. A przecież, archeologja nie jest martwą nauką, jeżeli bystry umysł badacza w zabytkach zapadłej przeszłości umie odkryć życie i światło, jakie ożywiały ludzkość w pewnej, danej epocę.

I w grudniowym numerze, mianowicie zaś w korespondencji z Wenecji, przesłanej redakcji przez znanego badacza starożytności, p. J. Zawiszę, mieści się archeologja także; w tej jednak korespondencji spotykamy rzecz istotnie i powszechnie zajmującą albowiem pan J. Z. zdaje, acz treściwą lecz jasną sprawę z posiedzeń kongresu archeologji przedhistorycznej w Bononji, które od pierwszego do osmego października trwały, uzupełniane wycieczkami do muzeów i jaskiń, w których ciekawe, z epoki przedpotopowej znaleziono szczątki. Na kongresie tym znajdował się także znany badacz tutejszy, hr. Aleksander Przezdziecki, który nawet odznaczył się tam świetnie opisem jasnym i szczegółowym mięszkań przedhistorycznych, budowanych na palach (słupach) które odkryto przy jeziorze w Cieszewie w W. Ks. Poznańskiem. O tych odkryciach, świat uczonych archeologów nie wiedział dotąd i reprezentanci jego, pomiędzy którymi znajdował się i książe Humbert włoski, mocno byli rozciekawieni i zajęci wywodami p. Przezdzieckiego. Następująca po tej korespondencji rubryka „wiadomosci literackich" i w tym zeszycie, jak w poprzednich, odznacza się mnogością gołych faktów, bez żadnego na nie poglądu. Jest to raczej kroniczka bibljograficzna, która na zbyt przestronny tytuł „wiadomości literackich" nie zasługuje wcale.

Otóż, i nowe pismo perjodyczne, p. t. „Niwa," wystąpiło już także z prospektem. Ma to być organ poświęcony przeważnie naukowym przedmiotom, chociaż, o ile widać z programu, nie odepchnie on i innych działów wchodzących do literacko-artystycznej dziedzin

dytowej, i od czasu do czasu będzie podawał do wiadomości publicznej o ilości tych ofiar. Komitet mieści się w domu drugiego wydziału przybocznej Jego Cesarskiej Mości kancelarji w cyrkule Litejnym w 2 rewirze na Litejnym prospekcie Nr. 46; ofiary przyjmują się od godziny 1-ej do 3-ej po południu we wszystkie dni nie świąteczne. Z odbioru ofiar będą udzielane pokwitowania.

WARSZAWA, *dnia 29 listopada (11 grud.) 1871 r.*

Czynność, z jaką po wojnie 1866 r. wszystkie państwa Europy wzięły się do przekształcenia uzbrojenia swoich armij, wykazuje ważność tego pytania. Rzeczywiście broń nabijana z tyłu, ma ogromną przewagę nad dawną, nabijającą się przez lufę; oprócz tego zwycięztwa Prus, uzbrojonych w karabiny szybko-strzelające, były przypisane w części i ich uzbrojeniu. Obecnie, kiedy kwestja ta doprowadzona została do końca w naszej armji, uważamy za właściwe obznajmić czytelników z biegiem tej sprawy w Rosji. Nie będziemy zatrzymywali się na przysposobieniu z początku dla naszej armji pistonowych szybko-strzelających gwintówek systematu Terri-Normana ([1]), na zastąpieniu tych karabinów przez iglicowe gwintówki systematu Carle, lecz przejdziemy wprost do nowego uzbrojenia w karabiny obecnie wprowadzone do armji.

Dnia 20 marca 1869 r. zapadł Najwyższy rozkaz o uzbrojeniu naszej armji w broń szybko-strzelającą nowego systematu z *ładunkiem metalowym;* i 2) o ustanowieniu dwóch czasowych komisij do przekształcenia uzbrojenia armji: przy głównym zarządzie artylerji—*wykonawczej,* dla bezpośredniego prowadzenia rzeczy, i przy radzie wojennej—*głównej rozporządzającej,* do wydatkowania funduszów. Komisje, które bezzwłocznie otworzyły swe czynności, miały przed sobą dość trudne zadanie, które jednakże w nieco więcej nad dwa lata załatwiono zostało świetnie, dzięki energji i nadzwyczajnym pracom ich członków. Należy wiedzieć, że już od 1868 r., z niektóremi dzierżawcami zakładów i właścicielami warsztatów zawarte były kontrakta na przysposobienie i przerobienie gwintówek według systematu Carle ([2]), w liczbie 785,395 sztuk. Chociaż przy rozpoczęciu czynności komisij było przysposobione tylko 106,707 karabinów tego systematu, ale zakłady porobiły wielkie zapasy materjałów, narzędzi i gotowych części broni. Zatem, przedewszystkiem trzeba było zlikwidować kontrakta i zawrzeć nowe na wyrabianie gwintówek według systematu Krnka. Nie potrzeba mówić o trudności tej operacji, w której głównym warunkiem było, zupełne zapewnienie skutecznego biegu nowej roboty i uchronienie skarbu od próżnych strat. Oprócz tego był do zrobienia cały szereg rozległych i różnorodnych doświadczeń i badań: o najkorzystniejszem urządzeniu kuli i ładunku, o normalnych rozmiarach wszystkich części mechanizmu i t. p. Wspomnimy, że te szczegóły mają ogromne znaczenie przy hurtownem wyrabianiu broni i że każde zboczenie w konstrukcji i rozmiarach części, może mieć najzgubniejsze następstwa.

Kontrakta na przerobienie sześciolinjowych gwintówek nabijanych przez lufę, według systematu Krnka, były zawarte z zakładami: tulskim, iżewskim, siestrorieckim, jak również z prywatnemi: Nobla—w St. Petersburgu, Meinhardta i sp. — w Libawie, jenerał-lejtnanta Standerschelda—w Tyflisie i Menke—w Kijowie. Wszystkie te zakłady przysposabiały do 3,000 karabinów dziennie. Takim sposobem, przysposobienie przerabianych karabinów było dokonane w pierwszej połowie bieżącego roku, z wyjątkiem zakładu Meinhardta, dla tego że pożar w Libawie z 19 na 20 listopada roku zeszłego, w połowie zniszczył techniczne urządzenie warsztatów. Oprócz tego rządowe warsztaty puszkarskie, otwarte od października 1869 w Warszawie, przerobiły 34,941 gwintówek. Warsztaty te, pracując całkiem samoistnie, to jest same przysposabiając wszystkie części mechaniczne zamku, obznajmiły z prowadzeniem robót oficerów warszawskiego okręgu i nauczyły kilkudziesiąt niższych stopni, którzy powróciwszy do swych oddziałów, będą stanowili wielkie poparcie dla pułkowych warsztatów puszkarskich.

Tym sposobem na listopad roku bieżącego dla naszej armji przysposobiono szybko-strzelających sześcio-linjowych karabinów: *dla piechoty:* systematu Carle 213,927, systematu Krnka 703,489, i *dragońskich:* systematu Krnka 31,791, razem 950,207 sztuk. Oprócz tego mamy 30,000 gwintówek małego kalibru (4, 2 linje) systematu Berdana, w które uzbrojone są brygady strzelców.

Przyjąwszy w rachubę jeszcze 127,000 przerabianych gwintówek według systematu Krnka, które są obstalowane w naszych zakładach puszkarskich i mają być skończone w roku bieżącym, będziemy mieli na 1 stycznia 1872 roku w ogóle karabinów szybko-strzelających 1,034,188 sztuk.

W te karabiny uzbrojone są wszystkie wojska polowe naszej armji, bataljony rezerwowe, wojska instrukcyjne i zakłady, i przy tem *z całkowitym, według stopy wojennej, zapasem broni szybko strzelającej.*

I tak, obecnie nasza armja uzbrojona jest w całkowitym komplecie stopy wojennej w szybko strzelające karabiny, których oprócz tego jest w zapasie 218.400 sztuk, na wypadek rozwinięcia rezerw w czasie wojny. Na przyszły rok, zapas ten będzie wynosił 264,200 gwintówek. Wspomnimy, że wojska konsystujące w Rosji europejskiej, uzbrojone są w karabiny systematu Krnka, zaś konstytujące na Kaukazie, w Turkiestanie, i innych odległych okręgach—systematu Carle. Wojska nasze już całkiem oswoiły się z obchodzenie się i strzelaniem z szybko-strzelających karabinów, w których mają wielką ufność i które zupełnie czynią zadość wymaganiom dobrej broni wojskowej.

Jednakże, uzbrojenie naszej armji w przerobione 6-o linjowe gwintówki systematu Krnka, należy uważać za środek czasowy. Według ogólnego zaś planu nowego uzbrojenia naszej armji w karabiny szybko-strzelające, zamierzono uzbroić całą armję w gwintówki małego kalibru (4,2 linji) systematu Berdana. Karabiny tego systematu, w liczbie 30,000, otrzymane zostały z Ameryki, i takaż ich liczba została obstalowana w Anglji, według udoskonalonego przez Berdana systematu, ostatecznie przyjętego dla uzbrojenia naszej armji. Wyrabianie karabinów systematu Berdana będzie odbywało się w zakładach: tulskim, siestrorieckim i iżewskim, gdzie już robione są przygotowania do tej roboty; w pierwszych dwóch zakładach już rozpoczęte zostało wyrabianie tych gwintówek, ale dotąd, tylko sposobem ręcznym.

Oprócz tego w zakładzie siestrorieckim przysposabia sie 14,000 karabinków małego kalibru systemu Berdana, dla huzarów i ułanów.

Z przyjęciem dla naszej armji szybko-strzelających karabinów z ładunkiem metalowym, zadanie komisji jeszcze bardziej się skomplikowało; całą rzecz musiano tworzyć na nowo, dla tego że fabrykacja ładunków metalowych, będąc u nas nową rzeczą, jeszcze wcale nie rozwinęła się i w innych państwach. Musiano brać za podstawę prawie wyłącznie teoretyczne wskazówki przy rozstrzyganiu technicznej strony tej kwestji, i potem krok za krokiem, drogą codziennego doświadczenia, postępować dla osiągnięcia zamierzonego celu. Przytem potrzeba było nowych pistonów, jeszcze u nas nie robionych; trzeba było wznieść znaczne budowle dla urządzenia warsztatów ładunkowych; nabyć wielką liczbę różnorodnych maszyn, warsztatów, narzędzi; odszukać i wykształcić rzemieślników; obstalować za granicą mosiądz, potrzebny na gilzy do ładunków i rozwinąć u nas wyrabianie mosiędzu na ładunki i pistony, wcale nie wyrabianego w Rosji. Jednem słowem ukazał się cały szereg potrzeb, dla zaspokojenia których trzeba było tworzyć na nowo i wyszukiwać środki.

Rezultatem długich i bezustannych doświadczeń, było przyjęcie dwóch modeli ładunków do gwintówki systematu Krnka: jednego z całkowitą ciągnioną gilzą systematu Berdana, drugiego składanego (z miekką gilzą), systematu pułkownika Hana i majstra Krnka. Kula dla obu ładunków przyjęta została z żelaznym spodeczkiem, według projektu majstra Trummera. Wyrabianie ładunków metalowych odbywa się w *pe[illegible]skim zakładzie ładunkowym,* który ma: 1) trzy oddziały gilzowe, techniczne środki których, pozwalają wyrabiać dziennie do 770,000 gilz dla 6-o linjowych gwintówek Krnka i 10,000 gilz małego kalibru; zresztą dzienna produkcja tych ostatnich wkrótce dojdzie do 240,000; 2) pistonowy oddział, przemianowany z ochteńskiego zakładu pistonowego, który wyrabia i przypasowywa dziennie 900,000 pistonów do ładunków metalowych; 3) warsztaty żelaznych spodeczków, wstawianych w kule, wyrabiające dziennie do 800,000 spodeczków; 4) nabijający oddział, w którym przysposabiają się kule i nabijają się ładunki, i który może nabijać do 800,000 ładunków dziennie. Nabijanie 6-o linjowych ładunków dotąd odbywa się ręcznym sposobem; ale ta niebezpieczna robota wkrótce będzie się odbywała przy pomocy maszyn. Mechaniczne warsztaty nabijające, urządzają się w gmachu specjalnie dla nich, budowanym, według systematu ogniotrwałego i zupełnie bezpiecznym od pożaru. Oprócz środków przedsięwziętych dla uchronienia od eksplozij, oddziały warsztatów tak są urządzone, że wypadkowa eksplozja w jednym z nich nie może zakomunikować się do drugich i sprawić uszkodzenia robotnikom.

Do listopada r. b., petersburgski zakład ładunkowy przysposobił 6-cio linjowych ładunków metalowych 209,500,000 a małego kalibru do 4,300,000 ([3]).

Tym sposobem, wszystkie wojska uzbrojone w gwintówki Krnka, otrzymały po 220 ładunków metalowych na każdą gwintówkę całkowitego kompletu na stopie wojennej (z tej liczby po 120 ładunków na gwintówkę, oddane zostały do pułków artylerji). Oprócz tego, udzielone zostały ładunki dla praktycznych ćwiczeń wojsk, dla przestrzeliwania gwintówek przez komisje odbiorcze i na różne doświadczenia. Na wszystkie te potrzeby zakład ładunkowy wydał przeszło 180,000,000 ładunków. Wspomnimy, że gilza metalowa wytrzymuje średnio ośm wystrzałów bez uszkodzenia, w skutku czego wojska otrzymując proch, ołów i pistony, będą same nabijały ładunki, potrzebne do ćwiczeń praktycznych.

Ołów potrzebny do nowych ładunków w ogromnej ilości, został nabyty za granicą w ilości 342,235 pudów. Mosiądz ładunkowy, wyrabiany w naszych zakładach, kosztuje 13 rub. 75 kop. pud., a z początku wyrabiania ładunków kosztował 15 rub. 50 kop.

Obecnie *czasowa komisja* została zwinięta, a czynności co do przekształcenia uzbrojenia armji, zostały oddane zarządowi artylerji. *Główna komisja rozporządzająca* została pozostawiona do ukończenia organizacji stałego zakładu ładunkowego i wszystkich operacij na rachunek funduszów, oddanych do bezpośredniego jej rozporządzenia.

I tak, od 20 marca 1869 r., kiedy były ustanowione dwie wyżej wymienione komisje, minęło nie spełna trzy lata i wskazane przez Najjaśniejszego Pana zadanie całkiem zostało załatwiane: *szybko strzelająca broń z odpowiednią ilością ładunków metalowych, została przysposobiona dla całej, ustanowionej według etatów stopy wojennej, liczby wojsk.*

([1]) Tego systematu było przysposobione 62,000 karabinów, które już zostały przerobione według systematu Krnka.

([2]) Systemat Carle jest iglicowy z papierowym ładunkiem.

([3]) Ładunki małego kalibru służą dla karabinów naszych bataljonów strzelców i szybko-strzelających armat (kartacznic).

Wiadomości krajowe.

* Ceny zboża na targu siedleckim idą ciągle w górę. W dniu 16 (28) listopada były następujące: Pszenicy korzec rs. 8 kop. 20, żyta rs. 5 kop. 50, owsa rs. 2 kop. 25, grochu rs. 4, jęczmienia rs. 4 kop. 50, kartofli rs. 2 kop. 20, okowity garniec w składach rs. 1. kop. 80. (*Gaz. Pol.*)

Z innych gubernij.

* Wychowanie publiczne. We wsi Niewiańskoje, w powiecie irbickim (gubernja permska), jak donosi korespondent *Dzien. gub. permskiego,* otwarta została 4 października szkoła. Od września 1843 do 1860 roku znajdowała się we wsi szkoła zarządu dóbr państwa, którą przeniesiono do poblizkiej wsi Kostinskoje. Zgromadzenie ziemskie kolejne powiatu pomienionego na rok 1870, postanowiło otworzyć w powiecie dwie nowe szkoły i wyasygnowało na każdą z nich po 500 rs. Rada szkolna uchwaliła, że szkoły te mają być otwarte tam, gdzie gminy dadzą lokal dla szkoły, z opałem, światłem i usługą. Członek rady szkolnej, przełożony cerkwi we si Niewianskoje, ksiądz Grz. Wyszegorodzki, zaczął zachęcać gminę niewiańską do zbudowania domu szkolnego, ażeby nie stracić sposobności posiadania u siebie szkoły, potrzeba której czuć się daje mieszkańcom miejscowym. Zdawało się z początku, że koszta budowy domu szkolnego przechodzą siły gminy, lecz na przełożenia naglące księdza Wyszegorodzkiego, postanowiła ona wydać uchwałę co do budowy domu. Dom ten wziesiony został bardzo szybko, zważywszy wielkie jego rozmiary: w końcu lipca założono kamień węgielny domu (drewnianego, na fundamentach murowanych), pierwszych zaś dni października był on już ukończony. Dom ten może pomieścić w sobie oddziały męzki i żeński, i oprócz tego są w nim lokale dla nauczyciela, nauczycielki i uczniów przychodzących, t. j. dla dzieci, które będą przychodzić z innych wsi i mieszkać w szkole, gdzie służba najemna ma im gotować jeść z prowizji dostarczanej przez ich rodziców. Pensjonarze ci zostawać będą pod opieką kuratora szkoły i pod dozorem bezpośrednim nauczyciela. Na samą budowę domu, oprócz materjału, gmina wydała 1,200 rs.; *wszystkie materjały dostarczone zostały przez mieszkańców gminy.* Gmina niewiańska uprasza obecnie o niezwłoczne otwarcie *oddziału dla dziewcząt,* do którego przeznaczona już została osobna nauczycielka. Nauczyciel nowej tej szkoły, który jest zarazem nauczycielem religji, pracuje gorliwie, uczy podług systemu fonetycznego, niektórzy zaś uczniowie, którzy nie uczyli się wcale poprzednio, doszli po upływie miesiąca do tego, że umieją jako tako czytać. Liczba uczniów zwiększa się ciągle i wynosi obecnie 40, lecz wzrośnie jeszcze bardziej, i w takim razie potrzeba będzie postarać się o pomocnika dla nauczyciela. Z pomiędzy innych wsi powiatu irbickiego, Bobrowskoje i Ilenskoje budują także domy bardzo dogodne dla szkół z dwoma oddziałami — męzkim i żeńskim.

—

* Towarzystwa pożyczkowe. *St. Pet. Wied.* podają krótki obraz stanu sprawy towarzystw pożyczkowych. W grudniu roku zeszłego utworzona była przy moskiewskiem towarzystwie gospodarzy wiejskich komisja a przy niej osobny oddział w Petersburgu, którego prezesem był książę A. Wasilczykow, autor znanego dzieła o „Samorządzie" a sekretarzem A. Jakowlew, autor „Rysu kredytu publicznego." Komisja ta, przy łaskawej pomocy rządu, zdołała w ciągu tego roku opracować wzorową ustawę, ktora wydrukowana została w kształcie broszury pod tytułem: „Towarzystwa zaliczkowe wiejskie" (ustawa wzorowa, zatwierdzona przez ministerstwo finansów, z potrzebnemi objaśnieniami). Obecnie pomieniona komisja, przekształcona na stały komitet, będzie nadal prowadzić swe czynności przeważnie w tym celu, aby służyć za pośrednika i biuro informacyjne dla układania ustaw towarzystw pożyczkowych, przyspieszania formalności zatwierdzania takowych i w ogólności dopomagania osobom prywatnym i towarzystwom, pragnącym otwierać towarzystwa zaliczkowe i przemysłowe. W ciągu tego roku otwarte i zatwierdzone zostały przeszło 50 takich kas i towarzystw kredytowych, w tej liczbie w gubernji nowogrodzkiej 14, w twerskiej 2, w petersburgskiej 4, w liflandzkiej 2, w kostromskiej 3, w moskiewskiej 4, w riazańskiej 1, w pskowskiej 4, w tulskiej 2, w kijowskiej 1, w połtawskiej 2, w tambowskiej 1, w jekaterynosławskiej 1, w chersońkiej 2, w kurskiej 1, w penzeńskiej 1, w wołyńskiej 1, w podolskiej 3, w permskiej 1, i w mieście Fellinie 1. Do pomienionej broszury dołączona została lista 34 towarzystw, pozostałe zaś 17 zatwierdzone były po wydaniu tej broszury, mianowicie w ostatnich miesiącach od 1 sierpnia do 1 listopada.

—

* Wykrycia archeologiczne. — *Odeski Wiestnik* pisze: W obecnym czasie na południowym wybrzeżu członek akademji sztuk pięknych Strukow, czynnie prowadzi odkopywanie starożytnych kościołów chrześcjańskich. Z liczby odkopanych dotąd, najgodniejszą uwagi można nazwać wykrytą w tych dniach cerkiew w Partenicie, w dobrach p. Rajewskiego. Artysta Strukow zwrócił uwagę na starożytną budowę znajdującą się u stóp góry Ajudaga i zarządził kopanie. W kilka dni usilnej pracy ukazał się światu dawno zaginiony i zapomniany gmach cerkwi katedralnej starożytnego miasta Parteniona. Dotąd odkopano tylko właściwie miejsce gdzie stał ołtarz, a pozostała część gmachu leży pod drogą. Lecz z tego co odkopano, można sądzić o wielkości i piękności budowy. Pośrodku znajduje się ołtarz z podniesieniem dla biskupa; mury są bardzo trwałe, podłoga wyłożona białym marmurem z szaremi żyłkami. Po obu stronach znajdują się inne ołtarze cokolwiek mniejsze bez podniesienia pośrodku; podłoga w nich wyłożona jest mozajką, złożoną z kwadratów przejrzystego alabastru i polerowanej dachówki. Znaleziono tu szczątki rozbitej kolumny pięknej roboty, śliczne gzemsy z kamienia inkermańskiego i tafle z tegoż kamienia $^3/_4$ arszyna szerokości i przeszło $^1/_2$ arszyna długości, z wyraźnym napisem.

---

wiem oprócz powieści, romansów, dramatów i komedij, zamieszczać będzie także rubrykę sprawozdawczą, tak z ruchu literackiego, jak równie z artystycznego i brukowego. Program to szeroki i do wykonania nie łatwy, wszelako ponieważ „Niwa" zamierza głównie pracować na naukowem polu, które dotąd w literaturze warszawskiej odłogiem leży, przeto istnienie jej uważamy za pożyteczne w literaturze perjodycznej, poświęconej tu głównie samym tylko przedmiotom lżejszym i zabawę raczej niż naukę czytelników, mającym na pieczy.

W najnowszym numerze *Opiekuna Domowego,* spotykamy artykuł p. t. „Tchórzostwo literackie" napisany zdolnie. „Odważny" autor, zastanawiając się nad bezbarwnością pism warszawskich, poświęconych literaturze i krytyce, szuka powodów takiego zlania się barw i niedostatku żywotności w myślach, które radby tam spotykać ciągle. Owóż, zdaniem jego, powód leży głównie w tchórzostwie literackiem, czyli jaśniej mowiąc, w nieśmiałości krytyki, która dla względów ubocznych, oszczędza lub chwali nawet, takie utwory o których ujemnej wartości lub nicości sama jest przeświadczona. Dowodzi również, że nietylko nieśmiałość, lecz także i wzgląd na własne bezpieczeństwo, skłania krytyków do niesłusznego pobłażania i bezwarunkowej oględności. Pan Piotr, powiada autor, nie chce ganić pana Jana dla tego, żeby mu, ten znowu, przy sposobności, nie zapłacił tąż samą ... Ztąd powstaje z czasem obszerny magazyn ogól... ...ałych, który wyrabiająca je koterja literacka, ... różnej cenie, wszystkim perjodycznym pi... ...im; ztąd także, domyślnem zdaniem au... ... i towarzystwo wzajemnej admiracji ... ...ejszemi. Jeżeli jednak autor ar... ...literackiem" ma wiele słuszności w zasadzie, to musimy wyznać, że nie zdołał dość silnie wyeksponować obranego przedmiotu, ani też streścić jasno i konsekwentnie swoich do krytyki pretensji. Artykuł jego napisany wprawdzie zdolnie, lecz bez talentu, który sam jeden tylko, daje słowom piszącego ciepło i siłę. Lepiej już nierównie piszą podobnego rodzaju artykuły w *Przeglądzie Tygodniowym*," gdzie, chociaż często czuć się daje przesada w eksponowaniu zasady pozytywnej i zbyt ogólnie może tę zasadę stosują, lecz za to w samem już przeprowadzeniu zadania trwa ciągle, nie słabnąca ani na chwilę siła, widocznie na gorącem przekonaniu oparta. W każdym razie jednak, artykuł *Opiekuna* o „Tchórzostwie literackiem," uważamy za pożyteczny gdyż dotyka on kwestji odgrywającej w warszawskiem piśmiennictwie dość ważną rolę. Mówiąc o *Opiekunie* należy nam zwrócić uwagę czytelników, na artykuł p. Lucjana Falkowskiego „O temperamentach dzieci," napisany gruntownie, znamionujący umysł badawczy i doświadczenie w traktowanym przedmiocie. Jakkolwiek nie dla wszystkich zajmujący, traktat ten może wielce posłużyć do sprostowania mylnego często kierunku w wychowaniu młodego pokolenia i dla tego nie tylko przez pedagogów lecz, i to głównie nawet, przez rodziców posiadających dzieci, czytanym być by powinien. *Bluszcz* obecnie drukuje nową powieść p. Zacharjasiewicza p. t. „Posag," Nie mówiąc nic na teraz o wartości samej treści tego utworu, gdyż nie skończył się jeszcze—mamy jednakże prawo zapytać autora, dla czego wziął się do zdejmowania szkiców czy fotografji ze społeczeństwa, którego wcale nie zna? Być może iż p. Zacharjasiewicz widział gdzieś takiego p. Izajasza, z taką żoną i córką, oraz taką senatorowę z synem, i takich jak p. Wit Ostroga dziwaków —lecz możemy go zapewnić, że ich nie tylko na Podwalu i Mostowej ulicy, lecz i w całej Warszawie z Pragą razem, nie znajdzie. Pozornie figury te, w powieści p. Z., są narysowane dobrze, lecz wpatrzywszy się w nie bliżej, widzimy tylko manekiny przez usta których autor przemawia. Żadna z osób wchodzących do „Posagu" nie żyje samodzielnie, a tylko jedna postać guwernantki, córki podupadłej rodziny, panny Bronisławy, ma w sobie podobieństwo do warszawskich w tym rodzaju typów. Jeszcze i stara bigotka hrabina, która częstując łakociami całe stado piesków faworytów, odmawia kawałka chleba ubogiej wdowie, chociaż jest opiekunką jakichś filantropijnych zakładów, tchnie jeżeli nie zupełną prawdą, to przynajmniej podobieństwem do prawdy, w każdym zaś razie jako istota personifikująca sytyrę spłeczną, wzbudza zajęcie.

P. Zacharjasiewicz, posiada niezaprzeczony talent, lecz nadużywa go widocznie przez zbyt pospieszne pisanie, może nawet kilku na raz powieści, jak to obecnie jest w modzie nie u niego samego tylko. Otóż, z takiego pospiechu, wynika najprzód, nieobmyślenie wziętego pod pióro przedmiotu, a powtóre chwiejność w traktowaniu charakterów,—bo autor który nie zżyje się ściślej z postaciami, jakie ma przedstawić w powieści, nie może im nadać życia. Zresztą, widać że pan Z. mało zna te właśnie warstwy społeczeństwa warszawskiego, które w „Posagu" opisuje. Taki pan Izajasz naprzykład—nie ma na sobie żadnej cechy mieszczanina warszawskiego, a jego charakter zeszkicowany w początku powieści, nie zgadza się z następnem postępowaniem, zwłaszcza od chwili, gdy spadek po miljonowym krewnym z Gdańska, odbiera. Słowem, pomimo widocznych śladów talentu w obrobieniu niektórych fragmentów „Posagu," powieść ta nie ma wyższej artystycznej wartości.

Że jednak, tenże sam autor potrafi pisać bardzo dobre i głębiej pomyślane utwory, dowodzi tego krótka jego powiastka p. t. „Niedokończony Telegram," pomieszczona właśnie w najświeższych numerach „Kroniki Rodzinnej." Tu już pan Z. stoi widocznie na swoim gruncie. Każda figura, choć drobna rozmiarem i zaledwie dotknięta piórem, przecież wbiega w arenę powiastki cała, wyraźna a nadewszystko, żywa! P. Kryspin, obywatel na małej wiosce, który dla tego ażeby kiedyś, raz chociaż w życiu, być powitanym uściskiem ręki, przez księcia Jerzego i zostać zaproszonym na obiad do państwa marszałkowstwa, rujnuje się na ekwipaże, kupuje tarantowate konie i wyjeżdża zagranicę nawet; który następnie znowu, omylony w nadziejach dostania żony z widocznym posagiem, konkuruje podstępnie o córkę p. Michała, szlachcica poczciwego, lecz pół fixata, szukającego świdrem sprowadzonym z Anglji, zdroju nafty na swoim zadłużonym już całkiem gruncie i przeczytawszy tylko początek telegramu przesłanego przezeń do córki a wróżącego jakoby odkrycie nakoniec owego źródła z naftą— oświadcza się tej panience, ubogiej zupełnie, choć za to cnotliwej i pięknej,—ten pan Kryspin wybornie wygląda. Jest on, nie tylko postacią w powieści lecz zarazem i reprezentantem wszystkich konkurentów tego rodzaju. A jakiż to wyborny i jak wykończony obraz stanowi w tej drobnej powiastcę, obiad u marszałkowstwa, na którym i p. Kryspin znajduje się wreszcie... W mowie, którą gospodarz domu prawi przy toaście, wzniesionym na cześć p. Kryspina, za jego bezinteresowne jakoby, zaslubienie ubogiej panny, jest surowa lecz pełna wyższych prawd satyra—jest i myśl przewodnia nawet. To też pewni jesteśmy, że tę małą powiastkę, autor obmyślił głębiej i szczerzej pisał niż taki „Posag" naprzykład. Lecz przy-

Szkoda tylko, że ta fliza rozłupana jest na trzy kawałki i dla tego trudno jest rozebrać ów napis; daje się jednak wyczytać, że ta cerkiew pobudowana została w XV wieku, za arcybiskupa Teodora, pod wezwaniem świętych apostołów (zapewne Piotra i Pawła). W tem miejscu fliza jest pęknięta, brakuje kawałków, i tylko domyślać się można że tu powinno być—Piotra i Pawła, dla tego, że wyraz apostołów użyty jest w liczbie mnogiej. Między głównym ołtarzem a boczną kaplicą z prawej strony znajdował się grób, w którym znaleziono krzyż miedziany. Kaplica z lewej strony nie cała jest odkopana, bo miejsce to zajęte jest drogą. Długość środkowego ołtarza wynosi 9 arszynów, a długość prawego odkopanego—5 arszynów. Te trzy ołtarze połączone były z sobą drzwiami, które, jak się widocznie pokazuje, założone były szczelnie kamieniami jeszcze przedtem, nim świątynia zasypana została ziemią. Drzwi ołtarza prowadzące do pozostałej części gmachu, także założone są sztucznie. Dalszego rozkopywania przedsięwziąć było niepodobna, gdyż pozostała część gmachu leży pod drogą, i niewiadomo czy będą dalej kopać. P. Strukow wykrył także starożytną cerkiew na górze Ajudagu, ale tam nie znaleziono nic godnego uwagi i żadnego napisu. Rozkopał on ruiny cerkwi we wsi Aj-Wamli, koło Jałty, gdzie znaleziono napis, z którego daje się widzieć, że cerkiew ta zbudowana była na początku IX wieku."

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* W korespondencji z Paryża do *Inde. belge*, pod d. 6 b. m. czytamy: Prawica dała dowody swego złego usposobienia w wyborze biur; nietylko nie chciała tam nikogo przypuścić z lewego stronnictwa, lecz nawet nie wybrała żadnego ze stronników Thiersa. Chcąc jeszcze bardziej niechęć swoją okazać, wybrała do biur i komisji, po większej części członków komisji ułaskawień, aby tem potwierdzić antagonizm o jaki obwiniają prawicę względem prezydenta rzeczypospolitej. Nie mniej godnym jest uwagi wybór do komisji inicjatywy deputowanych, którzy nie zdołali utrzymać na wyborach do rad jeneralnych w swoich departamentach, nakoniec zdaje się iż umieszczeniem Gaviniego w komisji interesów miejscowych, prawica dała dowód nieufności dla prezydenta rzeczypospolitej. Wszelkie tego rodzaju objawy ze strony prawicy, uważać należy niejako za dążności tego stronnictwa, mające na celu obalenie rzeczypospolitej. Mówią także o pewnej propozycji, która w przewidzianych wypadkach oddałaby główne dowództwo armji księciu Aumale, a dowództwo marynarki księciu Joinville. Zdaje się też niepodobnem, aby ta propozycja mogła się ukazać na posiedzeniu publicznem; dla dopięcia tego celu należałoby aby wszycy członkowie monarchicznej większości porozumieli się z sobą zupełnie, o czem wątpić należy, sądząc z wystąpienia legitymistów, którzy jeździli do Lucerny z oświadczeniem swego przywiązania dla białego sztandaru i bez wątpienia odmówią swego udziału w podobnych kombinacjach. Pod tym względem, nie odrzeczy będzie przypomnieć fakt, który miał miejsce w owym czasie, kiedy dzienniki tak gwałtownie roztrząsały propozycje Riveta. Otóż wtedy właśnie krążyła pogłoska, że większość monarchiczna chce zastąpić Thiersa księciem Aumale i tego ostatniego naczelnikiem władzy wykonawczej ogłosić. Oznaczono nawet dzień posiedzenia, na którem ten książe miał być proklamowany naczelnikiem państwa, z tytułem namiestnika jeneralnego lub też jakimkolwiekbądź innym tytułem. Nic jednakże w owym czasie nie potwierdziło tej pogłoski, propozycja bowiem Riveta przyjęta została przez większość z wyrażeniem zaufania dla Thiersa. Wieść ta wszakże tak żywo zajmująca ogół przez pewien przeciąg czasu, miała pewną stronę prawdziwą. Prawica na serjo myślała o obaleniu Thiersa i postawieniu na jego miejscu księcia Aumale, do którego nawet pewne kroki uczyniła, lecz książe zgodził się przyjąć proponowaną sobie władzę pod jednym tylko warunkiem, to jest, aby mu dano ministerjum, w którem mógłby zupełną ufność pokładać i liczyć na trwałe poparcie większości. Nie chciał w żadnym razie w chwili dojścia do władzy, patrzeć na walki stronnictw i zabiegi osobiste. Przedstawiciele prawicy uznali słusznym ten wzgląd i pochlebiali sobie, że książę tak się okazał przychylnym dla większości. Dali obietnicę, iż żądane ministerjum zostanie ukonstytuowane i sprawa zdawała się być skończoną. Tymczasem większość, pomimo usilnej chęci postawienia na swojem, nie zdołała utworzyć żądanego ministerstwa. Zdecydowano się więc nadać Thiersowi tytuł prezydenta rzeczypospolitej, wymógłszy na nim najprzód wszelkie możliwe ustępstwa. Zapewnie i obecnie wszystko takim samym trybem pójdzie i przypuszczać można, że większość utrzyma *statu quo* przedłużając zarazem swoją władzę do roku 1874, to jest do czasu, kiedy cała indemnizacja wypłaconą będzie. Wtedy dopiero postanowi, czy ma być konstytuantą lub też ustąpić miejsca innemu zgromadzeniu, które mandat konstytuanty otrzyma. Jednakże niepopularność zgromadzenia narodowego z każdym dniem wzrastająca, rodzi wątpliwość, czy nawet do oznaczonego terminu doczeka. W każdym razie zdaje się, że większość nie pojmuje, iż zgromadzenie nie może nigdy odegrać roli konstytuanty dla której bynajmniej utworzone nie zostało; z drugiej zaś strony nie ulega prawie wątpliwości, że w skutek rozdrażnienia ogólnego, większość obecna nie będzie miała żadnej szansy być wybraną znowu do zgromadzenia. Zdaje się że ostatnie raporta, otrzymane przez komisję kapitulacyjną w sprawie merszałka Bazaine, są nader dla niego nieprzyjazne. Thiers nawet, o tem uprzedzony został. Jeśli istotnie śledztwo dokaże winy byłemu dowódcy armji Metzu, to w takim razie, nie pozostaje nic innego, jak przekonać ogół, że wymiar sprawiedliwości równie jest nieubłagany dla zdrajców jak dla dezerterów, to jest że marszałek Bazaine na takąż karę jak kapitan Rossel powinien być skazany.

* W korespondencji z Wersalu do *Indep. belge* pod d. 7-m b. m. czytamy: Dzisiaj pierwszy śnieg padać zaczął ale tak gęsty że na kilka kroków nikogo poznać nie można. Podróż do Wersalu jest szkaradna. Deputowani przybyli teraz, bardzo zimno przez publiczność przyjęci zostali. Nie ma potrzeby mówić że sala była przepełniona. Kilku ambasadorów nie znajdowało się wcale w trybunie dyplomatycznej. Pani Thiers i panna Dorne, znajdowali się na posiedzeniu. Grevy rozpoczął posiedzenie, dziękując zgromadzeniu za dowód zaufania, jaki mu okazało wybierając go znowu. Była to krótka przemowa, którą odojętnie przyjęto. Następnie o godzinie w pół do trzeciej prezydent rzeczypospolitej wyświeżony z lekkością młodzieńca wstąpił na trybunę ze swoim rękopismem. Natychmiast po odczytaniu odpowiedzi posiedzenie się skończyło. Deputowani rozeszli się w rozmaite strony i zajęli się jego ocenieniem. Wszyscy znajdują że odpowiedź jest za długa: jasna jest wszakże lecz rozwlekła. Jeden z deputowanych utrzymuje, że to jest sprawozdanie z czynności przed wyjściem z urzędu. Opinja ta przeważała w pierwszej chwili; jeden z wpływowych deputowanych ze stronnictwa orleańskiego, powiedział że jest to dzieło znękanego starca, który czeka sposobności, aby się jak najprędzej od wszystkiego usunąć. Sposobność ta właśnie się nastręczy gdy będzie przzdstawione prawo wojskowe, co do którego pomiędzy Thiersem i zgromadzeniem nie ma porozumienia. W istocie, początek odezwy obsypywano oklaskami, lecz nadzwyczaj ostygł zapał gdy Thiers począł przedstawiać swój systemat reorganizacji armji, który bardzo słabo przedstawił i znpełnie nieodpowiednio do innych części odpowiedzi.

* Czytamy w *Nordd. Allg. Zing* z dnia 10-go grudnia: Włoska izba deputowanych załatwiła z godnym uznania pośpiechem budżet na 1871 r. Zakomunikowana z Bernu mowa, jaką włoski minister spraw zagranicznych miał przy otwarciu kongresu telegraficznego, tchnie tym samym duchem i odważną ufnością, jakiemi ożywione były mowa tronowa i dotychczasowe rozprawy w parlamencie włoskim i stwierdza wielki postęp na polu nauki i polityki.

* Z Madrytu donoszą do dzienników paryzkich, iż kampanja dla hiszpańskich wyborów municypalnych obecnie jest już otwartą. *Imparcial* zapewnia, że przy wyborze komitetów wyborczych, stronnictwo radykalne ma sobie zapewnione zwycięztwo w większych miastach. Tak, w Madrycie stronnictwo to przeprowadziło kandydatów swych w 75-u okręgach; republikanie w 20-u a stronnictwo ministerjalne w 5-u. Podług dotychczasowych wiadomości, spokojność nigdzie nie została naruszoną. Rząd w obec wyborów zachowuje postawę całkiem bierną, ażeby nie nadać im tem charakteru politycznego, którego i tak wcale nie mają.

* W *Inde belge* czytamy: Birmingham należy do najliberalniejszych miast Anglji; niejednokrotnie z tamtąd wychodziły projekta znakomitych reform, a obecnie to miasto wystąpiło z inicjatywą nowej reformy, która jeśli przyprowadzona zostanie do skutku, sprowadzi ogromną zmianę w konstytucji Wielkiej Brytanji. Znaczna liczba obywateli zajmujących rozmaite stanowiska w izbie lordów, przybyła tam z różnych części kraju i postanowiła zażądać obalenia władzy prawodawczej, biskupów i zniesienia zasady następstwa. Zgromadzenie to nie oświadczyło się przeciwko istnieniu drugiej izby, lecz pragnie aby izba lordów, tak samo jak izba gmin była wybieralna. Te rozmaite postanowienia obywateli zebranych w Birmingham zostaną przedstawione na wielkiem zebraniu publicznem, i można mieć nadzieję, że w niedługim przeciągu czasu Anglja wprowadzi w wykonanie projektowane reformy.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 8 grudnia.* Główne ustępy odezwy Thiersa brzmią jak następuje: Stosunki z Europą stały się pokojowemi i przyjaznemi. Główne trudności z Prusami są uregulowane. Okupacja rozciągała się na 40 departamentów, obecnie zajętych jest tylko jeszcze sześć. Z pięciu miljardów franków wynagrodzenia kosztów wojennych spłacone zostały już dwa, lub spłacone będą wkrótce. Pomimo przemijających kłopotów co do środków wypłaty, kredyt kraju utwierdza się, nowe podatki wpływają bez trudności i każą nam spodziewać się blizkiego przywrócenia równowagi finansowej. Armja, pociecha nasza w czasie nieszczęść, reorganizuje się i staje się już wzorem co do postawy swej siły i ducha wojskowego. Przemysł zajęty jest dostarczaniem zapasów, których brak było w magazynach. Europa i Francja doszły do najwyższego stopnia działalności. Porządek materjalny przywróconym jest już tak dalece, że przy rozwiązaniu i rozbrojeniu gwardji narodowej nie natrafiono na żaden opór. Tylko porządek moralny, tak łatwy do zakłócenia a trudny do przywrócenia, pozostawia jeszcze do życzenia a szczególniej w departamentach południowych, gdzie namiętności stronnistw zieją żarem klimatu. Zresztą, brakuje ciągle jeszcze czegoś dla zupełnego spokoju kraju—zaradzenie temu nie jest rzeczą rządu, lecz przeciwnie leży w mocy zgromadzenia narodowego. Jednakże nie zgadzałoby się to z mądrością zgromadzenia narodowego, gdyby sprowadziło to co nam jest potrzebnem w sposób zbyt nagły: Mam tu na myśli jasno wytkniętą przyszłość naszego państwa. Podobnego dobrodziejstwa należy spodziewać się po czasie; należy pozostawić to Bogu, który sam rządzi wiekami i obdarza nas wszystkiem; powinniśmy przygotować się do tego, przez spokojne i jasne rozważenie istoty nowoczesnego społeczeństwa. Położenie kraju względem stosunków zagranicznych jest tak spokojnem, o ile się tego tylko można było spodziewać po nieszczęśliwej wojnie. Polityka nasza jest polityką pokoju i daleką od zniechęcenia zarówno, jak i od zarozumiałości i pełna przeświadczenia, że Francja zreorganizowana, zawsze będzie potrzebną dla Europy oraz, iż tylko jako taka, będzie w możności spełnienia obowiązków swych względem innych państw, jak również względem samej siebie. Gdyby wbrew naszej woli i wszelkiemu prawdopodobieństwu, zawisły nad nami nowe wypadki, to takowe nie byłyby spowodowane przez Francję, gdyż kraj nasz zdecydowanym jest nietylko unikać podobnych wypadków, lecz dalekim jest również od przyczynienia się w czemkolwiek do wywołania takowych. Oświadczyliśmy wszystkim rządom, iż Francja zajmie się uporządkowaniem swych finansów i reorganizacją swej armji i nie kieruje się żadnym innym planem oprócz tego, ażeby pozostała taką Francją, jaką być powinna, jeżeli pragnie zadość uczynić nietylko własnym życzeniom, lecz również życzeniom całego świata. Francja chce zatem pokoju, oświadcza to na swój honor i nie zboczy od danego raz słowa. Zresztą, te poglądy Francji podzielane są przez wszystkie inne państwa. Ci, którzy mieli udział w wojnie, są zmęczeni, a ci, którzy nie mieli udziału w takowej, przejęci są obawą. Wojna prowadzoną jest obecnie tak strasznemi środkami, że każdy człowiek uczciwy, czy książę, czy obywatel, przerażony jest na samą myśl, wystawienia ludzkości na takową bez najkonieczniejszej potrzeby. Skoro Francja, która miała prawo być niezadowolnioną z swego losu, chce pokoju, to nie ma możliwego przewidywania, które kazałoby obawiać się wojny. Po tych objaśnieniach, panowie zechcecie pozwolić mi na przejście do szczegółów, dotyczących stosunków naszych z mocarstwami zagranicznemi, które mają z nami sprawy do załatwienia.—Po długiem sprawozdaniu o układach, dotyczących alzacko-lotaryngskiej konwencji celnej, w odezwie powiedzianem jest dalej: Zresztą, nie spuszczaliśmy z uwagi losu 6-u departamentów, które dotychczas obsadzone są przez wojska niemieckie. Mamy ciągle na myśli położenie takowych, a oczekując z dnia na dzień ostatecznego uwolnienia tej części kraju, staraliśmy się doprowadzić do zupełnego odłączenia mieszkańców tych departamentów od wojsk okupacyjnych, zapomocą pomieszczenia takowych po części w koszarach, po części też w barakach. Punkta styczności zmniejszone zostały zatem bardzo znacznie, tak iż nie należy obawiać się tak licznych starć. Ziomkowie nasi nie usłyszą już, aby żołnierz obcy żądał przytułku i pożywienia ich dzieci. Co prawda, pozostaje nam jeszcze boleść, widzieć obcych żołnierzy na ziemi ojczyzny naszej, wszelako zaklinamy mieszkańców, tak w ich własnem jak i w naszem imieniu, do cierpliwego znoszenia reszty naszych nieszczęść i nie zwiększania ich przez nierozstropne postępki, które nie tylko nie zmniejszyłyby złego, lecz zagroziłyby ponownie bezpieczeństwu, lub godności Francji. Dla tych, którzy mniemają, że przez zabójstwo cudzoziemca nie popełniają morderstwa, winienem dodać, iż jest to obrzydłym błędem, oraz iż cudzoziemiec jest takimże człowiekiem, dla którego prawa istnieją tak samo nienaruszalnie, jak dla każdego z naszych ziomków. Zaklinamy sędziów, iżby nie podzielali tak godnego pożałowania błędu a mianowicie, ażeby nie zapominali, że miasta nasze za następstwa takowego pokutować muszą, i że tysiące francuzów w tej samej chwili wystawionych byłoby na straszny odwet. Następnie odezwa rozbiera szczegółowo traktat handlowy z Anglją. Układy z Anglją w tym przedmiocie, jak również układy rozpoczęte z Niemcami, mające na celu spieszniejszą, niż traktatem oznaczoną ewakuację zajętych dotychczas jeszcze sześciu departamentów, są jedynemi sprawami, jakie Francja ma do załatwienia z Europą. Z żadnemi innemi mocarstwami, powiedzianem jest dalej w odezwie, nie są prowadzone układy a stosunki nasze z wszystkiemi państwami są dobre sąsiedzkie. Na naszej wielkiej granicy pirenejskiej nie ścierpiemy żadnych intryg stronniczych przeciwko Hiszpanji a Hiszpanja z swej strony nie dopuści takowych względem nas. Tak samo rzecz się ma co do Szwajcarji, oraz Belgji, której niezależność zawsze przez nas szanowaną będzie. Względem Włoch również nie istnieją żadne trudności, ani z naszej strony, ani też z innej; nie udzielamy mocarstwu temu żadnych rad, gdyż nie udzielamy takowych nikomu, lecz zalecamy mu w imieniu świata katolickiego ażeby niezależność kurji rzymskiej jak najbardziej zabezpieczył. Co się tyczy Rzymu, to przesyłamy mu tylko wyraz głębokiej czci dla dostojnego głowy kościoła, którego nieszczęścia czynią go godnym szacunku, tak samo, jak rzadkie jego cnoty. Dla Austrji, która usiłuje podnieść się z swych nieszczęść, tak jak i my naszych, żywimy te same życzenia, co państwo to dla nas. Co się tyczy Rosji, która w tak wielkiem znajduje się od nas oddaleniu, stosunki nasze z państwem tem są takie, jakiemi powinny być, jako rezultat wzajemnego zaufania i światłego ocenienia interesów obu państw, i są one takiego charakteru, że nie mogą być zakłóconemi. Tym sposobem nie ma żadnych obaw co do stosunków naszych z Europą, a nawet najbardziej zaniepokojone umysły mogą się uspokoić. Praca może rozszerzać się w całej rozciągłości, ponieważ nie istnieją najmniejsze powody do niepokoju. Rozsądek nasz jak i lojalność wzbraniają nam również zrobić jej zawód. W końcu odezwy swej, Thiers dotyka kwestij ostatecznego kształtu rządu i powiada: Was, panowie obchodzi ta kwestja; naruszylibyśmy prawo wasze, gdybyśmy powzięli nagłą inicjatywę w tym względzie. Wy panowie jesteście władcami, a ja tylko skromnym, obranym przez was administratorem. Byłoby to z naszej strony nierozwagą, gdybyśmy chcieli robić wam propozycje co do kształtu rządu. Lecz jestem również deputowanym, a jeżeli postawicie tę kwestję, odpowiem wam z otwartością i lojalnością. Thiers stwierdza następnie, że z nielicznemi tylko wyjątkami, kraj zapatruje się na obecne położenie okiem rozsądku. Tylko frakcje nie czynią tego, to też powinniście mieć się na ostrożności przed takowemi. W obec nich powinniście uzbroić się w zimną krew, odwagę i energję. Waszym jest obowiązkiem, podnieść się po nad temi stronnictwami do najwyższego szczebla sprawiedliwości, umiarkowania i stanowczości. Z tem, co wyrzeknę obecnie, zwracam się do większości: Jeżeli poświęcenie moje jeszcze na krótki czas, może być dla was pożytecznem, to z pewnością możecie na nie liczyć, lecz, gdyby takowe nie wydawało się wam koniecznem i zdanie moje nie zgadzało się z waszem w jakimbądź punkcie, nie wahajcie się panowie uprzedzić mnie o tem, a złożę wam powierzone mi dzieło, jako wierny i poświęcony pracownik, w lepszym stanie, niż takowego podjąłem się.

* *Wersal, 8 grudnia.* Przedstawiony zgromadzeniu narodowemu projekt do prawa w przedmiocie reorganizacji armji, przyjmuje zasadę powszechnie obowiązującej służby wojskowej, lecz tylko w czasie wojny. Powoływani corocznie popisowi będą ciągnąć losy; ci, którzy wyciągną najniższe numera powołani będą do służby. Roczny kontyngens w czasie pokoju ustanowiony zostaje na 90,000 ludzi. Zastosowanie powszechnie obowiązującej służby wojskowej w czasie wojny umotywowanem jest tem, iż w czasie pokoju nie każdy francuz może być powołany do służby z powodu, że obciążałoby to zbytnie finanse. Według nowego systemu, 450,000 ludzi, przez 5 lat pozostanie pod chorągwią a 3 do 400,000, którzy właściwie są popisowymi, pozostanie w domach. — Minister finansów, Pouyer-Quersier zapowiada, że budżet na 1872 r. przedstawionym zostanie na jutrzejszem posiedzeniu.

* *Paryż, 8 grudnia.* Dzisiejsze dzienniki liberalno-zachowawcze wogóle z zadowolnieniem przemawiają o odezwie Thiersa. *Journal des Debats* powiada, że wczorajsze posiedzenie było bardzo czynnem, przedstawiono bowiem tyle spraw, iżby dla całej sesji wystarczyły. Większość widocznie zamierza popierać Thiers'a pod każdym względem; po wczorajszem posiedzeniu można spodziewać się rozpraw a nie rozterek, czego powinszować można Thiersowi i zgromadzeniu narodowemu. Dzienniki radykalne nie są zadowolnione z odezwy z powodu, że Thiers okazuje się zbyt uległym względem nieprzyjaciół rzeczypospolitej i rojalistów. *Siecle* i *Constitution* ganią odezwę dla tego, że nie wspomina zgoła o wychowaniu publicznem, o powrocie zgromadzenia narodowego do Paryża i o amnestji. Wiele dzienników zachowawczych i radykalnych robią wyrzuty p. Thiersowi, że nieprzyjął całkowicie systemu powszechnie obowiązującej służby wojskowej.

* *Berlin, 7 grudnia.* Wice-admirał Jachmann, za-

---

patrując się rozwiniętej obecnie szeroko u nas gorączce do czytania powieści, zważając na to, że trzydzieści z górą pism perjodycznych i gazet wychodzących w Warszawie, musząc drukować nieustannie te lekkie płody wyobraźni, aby dogodzić prenumeratorom swoim, potrzebują wciąż szukać tego pokupnego towaru u jednych i tychże samych autorów—doprawdy, dziwić się nie można, że Kraszewski, Zacharjasiewicz wraz z paniami Orzeszkową i Morżkowską, piszą po kilka romansów od jednego zamachu i że nie każdy z nich, mają czas obmyślić głębiej i opracować jednako.

W 3-m „Liście z Petersburga" zamieszczonym w ostatnim, 5-m numerze „Kroniki Rodzinnej" spotykamy ciekawe i ważne uwagi, dotyczące statystycznego stanu stolicy. P. Artur Doliński, autor tych Listów, podaje w nich rozmaite szczegóły, nie znane wielu czytelnikom warszawskim. Rozebrawszy stan sanitarny, zbadawszy przyczyny znacznej śmiertelności w Petersburgu, pan A. D. podaje wszelako, kolejnie zwiększającą się cyfrę ludności stolicy, z powodu ogromnego napływu prowincjonalnych i zagranicznych mieszkańców. Ludność Petersburga, która według zebranych przez autora „Listów" danych, wynosiła w roku 1750 tylko 80,000 głów, w sto lat potem, w roku 1850, dochodziła już ogromnej cyfry 533,000 mieszkańców—czyli, w ciągu jednego stulecia, ludność stolicy powiększyła się prawie o siedm razy! Według ostatnich obliczeń, w roku 1870, Petersburg liczył już 667,000 głów z których jednakże, na płeć żeńską przypadało tylko 290½ tysięcy. P. Artur Doliński przywodzi też charakterystyczną uwagę że (jak powiadu) Petersburg może się słusznie zwać miastem bezżennych, bo mieszkańcy jego mało okazują popędu do życia rodzinnego. W roku 1870 zawarto tam tylko 4,150 małżeństw—procent to zbyt mały na ludność dochodzącą do 700 tysięcy. Pan A. D. rozwodzi się następnie, nad ogromną drożyzną mieszkań i opału w stolicy; twierdzi on że cena mieszkań w tym roku podniosła się o kilkadziesiąt procentów. Z tego powodu wielu przenosi się na mieszkanie do Carskiego Sioła lub do innych, bliższych miescowości, drogami żelaznemi z Petersburgiem połączonych, które dotąd, tylko w lecie zamieszkane przez petersburgczan bywały. Jednakże obecnie, wkrótce już, ma się utworzyć stowarzyszenie w celu budowania nowych domów, w warunkiem ażeby każdy akcjonarjusz stał się oraz właścicielem swojego mieszkania. Ale i w celu obniżenia podwojonej obecnie ceny opału, władza policyjna przedsięwzięła skuteczne środki, mianowicie zaś urządziwszy 4-ry składy drzewa, z których ludzie niazamożni będą mogli, po zniżonej o połowę cenie, zakupywać paliwo. Czytając to, mimowoli nastręcza się uwaga, dla czegoby i w Warszawie, także obecnie trapionej drożyzną opału, nie można było zaprowadzić podobnego środka.

W tych dniach, wyszedł ozdobny prospekt edycji zbiorowej dzieł Kraszewskiego, który redakcje wszystkich prawie pism, dołączyły prenumeratom swoim. Odczytawszy warunki tego wydawnictwa, przekonaliśmy się że nie jest to bynajmniej tania lecz owszem, bardzo droga edycja, tak, że dla każdego kto chciałby wszystkie jej serje nabyć, wyniesie ogromną summę! Prawda że dzieł Kraszewskiego jest poczet olbrzymi, że składać się on może z tysiąca tomów; lecz nie wszystkie też warte są powtórnego wydania. Zdaniem naszem, byłoby nierównie korzystniej i dla sławy autora i dla pożytku literatury, zrobić staranny wybór z wszystkich prac tego najpłodniejszego swej epoki pisarza i zgodnie z jego osobistym kierunkiem, zamieścić w obecnej edycji tylko takie, które wartością swoją do długoletniego bytu mają prwa. Nakoniec też, nastręcza się nam jeszcze i ta uwaga że ponieważ Kraszewski, w tej chwili jeszcze, ciągle nowemi dziełami zasypuje perjodyczne pisma, przeto należałoby poczekać z wydawnictwem edycji prac jego aż do chwili, gdy je pisać zakończy. Chyba że wydawcy, pragnąc zyskać na czasie, obecnie przez ciąg lat wielu, przedrukowywć będą serjami, dotąd wydane Kraszewskiego dzieła, zostawiając ostatnie, na dodatkową, może już postularną edycję.

Do liczby perjodycznych pism, należałoby policzyć także i Kalendarze warszawskie, które pod koniec każdego roku w dość licznych edycjach wychodzą. Najpierwszemi z tych noworoczników i posiadającemi utrwaloną już, od lat wielu reputację, są kalendarze: Józefa Ungra i Jana Jaworskiego. Pierwszy wychodzi znacznie wcześniej, zazwyczaj w początku listopada, drugi przeciwnie, już na samym końcu grudnia, a obadwa rozchodzą się w kilkunastu tysiącach egzemplarzy, co w wydawnictwie warszawskiem stanowi cyfrę kolosalną prawie. Już z powodu samej, tak wielkiej poczytności tych dwóch kalendarzy, krytyka musi wymagać od ich wydawców wielkiej staranności w wyborze treści. Trzeba jednakże przyznać, że obadwaj editorowie pojmują słuszność takiego wymagania i corocznie prawie wzbogacają swe noworoczniki materjałem ważnym i ciekawym. Szczególniej jednak, starają się o ścisłość i dokładność w oddziale informacyjnym, istotnie ważnym, lecz który od czasu wydawania w Warszawie, tak zwanego „Przewodnika Warszawskiego, Informacyjno-Adresowego," wiele na swojej niezbędności stracił. Jednakże i część literacka w obydwóch tych kalendarzach traktowana jest z starannością nie małą—zazwyczaj nawet, wszyscy znaczniejsi autorowie, acz drobny rozmiarem lecz chętny w niej udział biorą. Inne kalendarze, jak „Astronomiczny," „Ludowy," „Popularny" i t. d., nie mają już takiego znaczenia i w mniejszej też liczbie rozchodzą się po świecie.

W tegorocznym a raczej w tym roku, na przyszły już, 1872 rok, wydanym Kalendarzu Ungra, dział powieściowy reprezentowany jest silnie. Kilka z rzędu, utworów tego rodzaju, mieści się tam obok siebie i trzeba przyznać, że wszystkie one, acz drobne rozmiarem, napisane są zdolnie i zastosowane treścią do publikacji tak popularnej, która w ręce osób każdego wieku, płci i stanu, zarówno się dostanie. Za najudatniejszą z tych powiastek uważamy napisaną przez T. T. Jeża, p. t.: „O mostku i o Tarantuli," gdzie pewne warstwy społeczeństwa, w których polowanie za groszem, mrozi wszelkie serdeczne uczucia, nawet w sercach dziewiczych, odrysowane są bardzo trafnie. Jest też wiele dobrego humoru, w tej skromnej powiastce. Dalej, w dziale już utilitarnym, mieści się treściwy i zajmujący artykuł p. F. S. „O znakomitszych zakładach przemysłowych w Rosji. Autor, snadź czerpał we właściych źródłach podane tu wiadomości, albowiem widać w uporządkowaniu ich pewien systemat i jasność wielką. Pomiędzy innemi, ciekawa jest tam wiadomość o znakomitszych owczarniach w Cesarstwie [illegible] dna z nich, własność p. Edwarda Falz-Fein, [illegible] Chersońskiej i Tauryckiej, liczy sama 4[illegible] pańskich i produkuje na sprzedaż [illegible]

mianowany został naczelnym dowódcą marynarki i członkiem rady admiralicji.

* *Berlin, 7 grudnia.* Z floty niemieckiej w tych dniach rozpoczną służbę korwety: *Elżbieta* i *Augusta*, jak również fregata pancerna *Następca tronu.* Do osady tych statków powołane będą również rezerwy. Okręta te odpłyną niezwłocznie pod dowództwem wice-admirała Jachmanna na morze Atlantyckie, jako eskadra ewolucyjna.

* *Sternberg, 8 grudnia.* Na wczorajszem posiedzeniu sejmu odczytano reskrypta wielkich książąt Meklenburg-Szwerynskiego i Meklenburg Strelickiego, według których porozumieli się oni co do głównych zasad przeprowadzenia zmian w ustawie krajowej. Stany wezwane są do wyboru deputowanych, celem podjęcia rozpraw w tym przedmiocie. Stany zgodziły się na to.

* *Sztutgard, 7 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, pp. Probst, Oesterlein, Streich, Vollmer, Hopf i inni przedstawili rezolucję, według której izba zastrzega sobie prawo do zatwierdzania wszelkich zmian w ustawie państwa, o ile takowe nie pozostają w zgodności z traktatem wersalskim.

* *Wiedeń, 8 grudnia.* Według wskazówek *Neue fr. Presse*, minister sprawiedliwości ma mieć zamiar przedstawienia w radzie państwa wniosku w przedmiocie zaprowadzenia kodeksu karnego niemieckiego, ażeby tym sposobem załatwić szybko reformę kodeksu karnego. Podług doniesienia tegoż dziennika, zamianowanych ma być wkrótce kilku nowych członków izby panów.

* *Peszt, 7 grudnia.* Na dzisiejszem swem posiedzeniu, izba niższa postanowiła nie brać pod rozprawy wniosku Tiszy, co do postawienia w stanie oskarżenia ministra spraw wewnętrznych.

* *Peszt, 7 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej, minister Pauler, odpowiadając na postawioną mu interpelację w przedmiocie utworzenia uniwersytetu w Koloszwarze (Klausenburg) oświadcza, że uniwersytet otwartym zostanie jeszcze przed ukończeniem sesji. Następnie odczytano ogólne sprawozdanie komisji finansowej z budżetu i przyjęto takowe bez rozpraw w pojedyńczych pozycjtach.

* *Lublana (Laibach), 7 grudnia.* Trzęsienie ziemi trwało z zmienną gwałtownością od 3-go b. m. do dnia wczorajszego do godziny 7-ej z rana. W Nassenfus, gdzie trzęsienieześrodkowało się, panowały wielkie obawy.

* *Rzym, 7 grudnia.* Król wyjechał wczoraj do Florencji. — Jak zapewniają w sferach parlamentarnych, niektórzy deputowani zamierzają przedstawić izbie wniosek, według którego budżet tymczasowy uchwalonym ma być *en bloc* za pomocą prawa, składającego się z jednego tylko artykułu, celem przyspieszenia ferij z powodu koniecznej restauracji gmachu posiedzeń izby deputowanych.

* *Florencja, 7 grudnia.* Jenerał Faidherbe przybył tu dziś.

* *Bruksela, 7 grudnia.* *Moniteur belge* potwierdza, że król zamianował już ostatecznie nowy gabinet. Skład nowego ministerstwa jest następujący: Hr. de Theux prezes gabinetu i minister bez teki, Moncheur robót publicznych, Delcour spraw wewnętrznych, hr. d'Aspremont Luyden spraw zagranicznych, de Lautsheere sprawiedliwości, jenerał Guillaume wojny.

* *Haga, 7 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby drugiej, minister wojny, jenerał-major A. Engelwaart oświadczył, iż złożył tekę swą w ręce króla, z powodu ciągłych nieporozumień, zachodzących pomiędzy nim a innemi ministrami w kwestji reorganizacji armji.

* *Bern, 8 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu, przy dalszych obradach nad rewizją ustawy związkowej, rada narodowa przyjęła artykuł 48-y ustawy związkowej, zabezpieczający swobodne wykonywanie obrządków religijnych. Przyjęto również dodatek do tego artykułu, według którego związek uznaje niedzielę za dzień spoczynku.

* *Konstantynopol, 8 grudnia.* Z rozporządzenia patrjarchy greckiego, przywieziono do Konstantynopola przepaskę Najświętszej Panny Marji z góry Athos, dla zażegnania cholery, i takowa odniesioną została z miejsca wylądowania do domu patrjarchy w obecności tego ostatniego i członków synodu. Z okoliczności tej, pisze *Levant-Herald*, nagromadziły się tak wielkie tłumy ludu, że spowodowało to wdanie się policji, a patrjarcha zmuszonym był obejść drogę dla dostania się do swego domu.

* *Pera, 7 grudnia.* Ferid-pasza, dawniejszy minister marynarki, zamianowany został ministrem listy cywilnej, a Mustafa-pasza, dawniejszy dowódca artylerji, ministrem marynarki.

* *Londyn, 7 grudnia.* Hr. Apponyi wraz z swą małżonką udali się wczoraj w podróż do Węgier przez Paryż.—Z powodu reformy izby wyższej w Birminghamie, odbyto wczoraj meeting, na którym powzięto decyzję, że zasada dziedziczności ma być zniesioną, a władza prawodawcza wykonywaną tylko przez reprezentantów przez naród obranych. Nawet biskupi, jako tacy, nie powinni mieć udziału w władzy prawodawczej.

* *Londyn, 8 grudnia.* W obec prospektu ogłoszonego przez europejsko-południowo amerykańskie towarzystwo telegraficzne co do portugalsko-brazylijskiej liny telegraficznej podmorskiej, sprawujący interesa brazylijskie oświadczył, iż rząd jego nie powziął jeszcze decyzji, czy udzielona p. Palestrini koncesja uważaną być ma za nieważną. Zastrzega prawa swego rządu, dopóki nie nastąpi decyzja w tym względzie.—*Times*, *Daily News* i *Post*, poddając odezwę p. Thiers'a ostrej krytyce, ubolewają nad zupełnem przemilczeniem co do kwestij palących i znajdują ułudną ufność w powodzenie zapowiedzianej polityki finansowej. *Times* powiada: Rzeczpospolita, tak jak cesarstwo, opiera pokój na potężnej armji. Widoki na przyszłość są następujące: Handel sparaliżowany, pensje, źródła dochodu i dobrobyt narodowy zmniejszo, wydatki zwiększone, wielka reorganizacja armji a nakoniec dla uczynienia drogi jeszcze bardziej pochyłą, niezwłoczne pomnożenie papierów pieniężnych. Thiers tym sposobem pozostawi następcy swemu zdolną armję, lecz naród nieoświecony i podatkami zbyt obciążony. Francuzi wezmą na siebie wielką odpowiedzialność, jeżeli nie przeszkodzą wykonaniu tak smutnej polityki.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Londyn, 8 grudnia. Stan księcia Walji nie pozostawia żadnej nadziei; śmierć spodziewana jest wkrótce.

Wersal, 8 grudnia. Na posiedzeniu zgromadzenia narodowego, minister skarbu wniósł projekt zwrotu dóbr rodzinie Orleańskiej. Nagłość wniosku co do przeniesienia rezydencji zgromadzenia narodowego i rządu do Paryża, została odrzuconą przez małą większość; nagłość wniosku co do uchwały ludowej o ustanowieniu rzeczypospolitej lub monarchji, została odrzucona prawie jednomyślnie; wniosek Rouviera co do zniesienia stanu oblężenia w Marsylji, został odrzucony; Rouvier krytykował komisję łaski, a w skutku gwałtownych protestacij, Rouvier przywołany został do porządku.

Wiadomości Miejscowe.

* Dnia 6 (18) grudnia, z upoważnienia JW. Hrabiego Namiestnika w Królestwie, dany będzie w sali Klubu Ruskiego bal na korzyść ochron Mikołajewskiej i Marjinskiej dla dzieci i ubogich zostających pod opieką Ruskiego Towarzystwa Dobroczynności. Cena biletu wejścia: dla jednej rodziny 3 rsr., dla jednej osoby 1 rsr. 50 kop.

* Proszeni jesteśmy o zamieszczenie następującego oświadczenia: Cesarski Warszawski Uniwersytet, w powołaniu się na ogłoszenie w pismach publicznych w miesiącu listopadzie zamieszczone, o deklaracji niektórych tutejszych właścicieli aptek na wydawanie lekarstw dla chorych studentów Warszawskiego Uniwersytetu, z odstąpieniem 50% od taksy lekarstw, a dla ubogich studentów bezpłatnie, zawiadamia, że i właściciel apteki przy ulicy Dzikiej w domu pod Nr. 18, p. Ernest *Roehl*, złożył deklarację co do ekspedjowania lekarstw dla studentów Uniwersytetu na tychże samych warunkach. Zwierzchność Uniwersytecka przeto wynurza temuż p. Roehl, za zobowiązanie się powyższe, uprzejme podziękowanie.

* Bazar dla biednych otwartym będzie w salach redutowych w tygodniu przedświątecznym we wtorek w południe i trwać będzie przez środę, czwartek i piątek. *(Kur. Warsz.)*

* Większe wygrane w 5-ej klasy 117 Lotorji Klasycznej, z liczby odciągniętych w dniu onegdajszym 700 Numerów, padły jak następuje: Nr. 5607 wygrał rs. 5,000, Nr. 16742 rs. 2,500, Nr. 2183, 4213 i 15106 po rs. 1,000, Nr. 3976 i 7514 po rs. 500, zaś Nr. 7675, 10465, 18377, 20233 i 21884, wygrały po rs. 200.

Dalsze ciągnienie, odbędzie się w przyszły poniedziałek, to jest dnia 29 listopada (11 grudnia) r. b., począwszy od godziny 10 tej z rana.

* *Warszawska Gazeta Policyjna* zamieszcza następujące wypadki miejskie:

— W dniu zaonegdajszym, w cyrkule Bielańskim, w fabryce tabacznej Polakiewicza, Judka Danilewicz majster, krając tytoń ręczną maszyną, obciął sobie dwa palce u lewej ręki, pozostaje na kuracji w swojem mieszkaniu.

— W cyrkule Jerozolimskim, Karolina Górska, żona lakiernika, przechodząc przez plac Grzybowski, poślizgnęła się, upadła i złamała sobie nogę prawą poniżej kolana, pozostaje na kuracji w swojem mieszkaniu.

— W cyrkule Wolskim, w domu pod Nr. 1 przy ulicy Leszno, od rozpalonej żelaznej rury zapaliła się przylegla drewniana ściana, lecz ogień natychmiast przez mieszkańców ugaszonym został bez żadnego uszkodzenia w domu.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Wolskim, Joanna Hajmer, 60 lat wieku licząca, na ulicy Chłodnej raptownie zachorowała i wszedłszy w bramę domu pod Nr. 19, pomimo udzielonej jej natychmiast pomocy lekarskiej, nagle zmarła. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono sąd.

— W cyrkule Powązkowskim, Aleksander Szrajber, stróż domu pod Nr. 33, przy ulicy Ogrodowej, przechodząc przez plac za Żelazną-Bramą, upadł i zwichnął sobie nogę prawą. Pozostaje na kuracji w swojem mieszkaniu.

— W cyrkule Bielańskim, na ulicy Bonifraterskiej, pękła rura gazowa, przeprowadzona przez kanał do ściekania nieczystości, w skutek czego, zapalił się gaz, lecz ogień natychmiast przez mieszkańców ugaszony, a rura gazowa zreperowaną została.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa
d. 29 Listopada (11 Grudnia).

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w poniedziałek, trajedja w 5-u aktach (11-u obrazach), **Zbójcy**. —Początek o godzinie 7-ej. — *Jutro*, we wtorek, na benefis panny Miller-Czechowskiej, opera **Afrykanka**. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano balet **Robert i Bertrand dwaj złodzieje**, było osób 634.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, we wtorek, komedja **Helena de la Seigliere**.—Początek o godzinie 7 1/2.— *Wczoraj*, w niedzielę, dawano komedje **Zubożały pan, Dwóch głuchych**, było osób 615.

W SALACH REDUTOWYCH.—*Pojutrze*, we środę, 1 (13) grudnia, **Wieczór Towarzystwa muzycznego**. — Program: 1) Na wiosnę, F. Hillera (odśpiewa chór żeński); 2) Kwartet na 2 skrzypiec, altówkę i wiolonczelę, Boguskiego: a) Allegro, b) Andante, c) Scherzo, d) Finale — (wykonają pp. Górski, Liebrecht, Noskowski i Goebelt); 3) a) O Zosi sierocie, St. Moniuszki, b) Dla czego? E. Kani—(odśpiewa p. Tytus Mikulski); 4) a) Gavotte (w układzie Saint-Säensa), J. Bacha, b) Scherzo (H-moll), Chopina— (wykona p. Gustaw Lewita); 5) Kukułka, F. Hillera—(odśpiewa chór żeński).—Początek o godzinie 8 wieczorem.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *W niedziele i święta*, oraz trzy razy w tygodniu, to jest *we wtorek, czwartek i sobotę*, **Koncert** pod dyrekcją Adolfa Sonnenfelda. — Początek o godzinie 5-ej.—Cena wejścia kop. 20.

W TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **Koncerta kwintetowe** pod kierunkiem p. Douzette.—Początek w dnie powszednie o godzinie 7-ej,— w niedziele zaś i święta o godzinie 6-ej.—Cena wejścia kop. 10.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego) — Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście w dnie powszednie kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

TEATR RAPPO (przy rogu ulic Hrabiego Berga i Włodzimierskiej. —*Dziś i codziennie*, **Wielka panorama**. —Otwarta od godziny 9-ej rano.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.

* Jenerał-major *Pawłow*, z Brześcia Lit.
* Mistrz Dworu hrabia *Bobryński*, z Moskwy.
* Szambelan hrabia *Musin-Puszkin*, z Moskwy.

WYJECHALI Z WARSZAWY.

* Jenerał-major *Mawros*, z Wiednia.
* Rzeczywisty radca stanu *Frybes*, do Radomia.

* Przyjechali do Warszawy: obywatele: hrabia Łubieński Józef z Prus, hrabia Lubieniecki Zdzisław z Kalisza, Boguliński Tadeusz z Łęczycy, Suski Edward z Skierniewic, Opoczyński Samuel z Łęczycy, Wielowiejski Henryk z Brześcia, Mazerski Franciszek z Glinojecka, Sułkowski Otton z Kobrynia, Czarnomski Józef z Płocka, Bereźnicki Ignacy z Czubina, Podczaski Henryk z Jasieńca, Neüman Karol z Częstochowy, Hube Wiktor z Lublina, Garbowiecki Ignacy z Daszyna, Gniazdowski Marjan z Czarnostowa, Pągowski Stanisław z Koźla, Śliwiński Piotr z Rybia, Iwanicki Władysław z Ogrodzieńca, Nowak Franciszek z Boryszewa, Lechowski Władysław z Studzianki,—kupcy: Baumgold Gabrjel z Gdańska, Flam Leopold z Berlina, Goldman Icek z Wilna, Wilder Izydor z Berlina, Braunsztein Pinkus z Marjampola.

* W dniu 28 (10) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 70, wyzdrowiało 29, umarło 3, pozostało 1973 (mężczyzn 954, kobiet 1019), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 176, kobiet 191.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1871 r.

Weksle			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.			—	
„	„ „	3 d.	99	5	98	75
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	—	
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.		—	—	—
Londyn	1 F. St.	3 m.	7	28	7	26 1/2
Paryż	300 Frank.	10 d.	85	80		—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	92	25		—
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	25	98	—
„	„ „	3 d.	100	—	99	75
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
		k. t.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego żelaznych rsr. 125			—		135	—
Obligacje Głów Tow. Ros. Dróg Żel. po franków 2,000 za rs. 100				—		—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę			—	—	91	50
Obligacje Dr. Żel. Warsz.-Wied. po 500 fr.			—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę						—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100			68	—	—	—
Akcje „ „ po 500 talarów			71	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Teresp. za rs. 100				—	117	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100			—	—	—	—
Akcje banku handl. warsz. 1 em. po 250 rs.			—	—	—	—
Akcje Banku Dyskontowego w Warszawie za sztukę Rs. 75			—	—	—	—
Akcje Warsz. Tow. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą Rs. 125			103	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).						
Obligi Skarbu za rs. 100			—	—	—	—
Obligacje częstk. z 1835 złp. 500 za szt.			—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. częstk. l. A. po złp. 300 za sztukę			—		—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bez kupon.			—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100			89	23	88	79
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1]			88	12	87	62
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]			83	40	88	10
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego			100	33		
5% Listy Zastawne m. Warszawy [3]			84	33	84	
Listy likwidacyjne za rs. 100 [4]			74	15	73	85
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100			—			
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z 1854 za rs. 100			—			
6 pożyc. rosyj. Stiglitza z 1855 za rs. 100			—			
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100			92			
Metaliki Lutowe za rs. 100			101	33	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100			—			
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100						
„ „ „ ditto ostęplowana			—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100						
„ „ ditto Ostęplowana				—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosyi			—	—	—	—
Monety.						
Pół-imperjały Rosyjskie			—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne			—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe			—	—	—	—
Bilety bankowe austryjackie			—	—	—	—

[1] Wartość kuponu bież. od listów Zastawnych rs. 1 k. 87 1/9.
[2] Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 2 k. 34 13/18.
[3] Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. — k. 97 7/9.
[4] Wartość kuponu od Listów Likwidacyjn. rs. — k. 11 1/9.

Wiadomości o Giełdzie St. Petersburgskiej

Dostarczane przez Kantor St. Petersburgsko - Warszawski

MAURYCEGO NELKEN.

St. Petersburg, 26 Listopada (8 Grudnia) 1871 r.

Weksle:

Na Londyn na 3 miesiące	32 31/32	33 1/16	—	pens.
„ Amsterdam na 3 miesiące	164 1/4	—	—	cent.
„ Hamburg na 3 miesiące	29 5/8	—	—	shill.
„ Paryż na 3 miesiące	356 1/2	—	—	cent.
„ Belgję na 3 miesiące	349 3/4	—	—	cent.
„ Berlin na 15 dni	91 1/2	3/4	—	tal. pr.

Papiery publiczne	Ofiarowano	Żądano	Sprzedano	
5% bilety Ban. 1-ej em.	91 1/8	91 3/8	91 3/4	1/4
„ „ „ 2-ej em.	90 7/8	91 1/8	90 7/8	91
„ „ „ 3-ej em.	90 1/2	—	—	
Pożyczki: 6%	101 1/4	—	101 1/4	3/8
5% 1-ej serji 1820 r.		—		—
5% 2-ej serji Rotsch.	—		—	—
5% 5-ej serji 1854 r.	85 3/4	86	85 7/8	
5% 6-ej serji 1855 r.	—		—	—
5% 7-ej serji 1862 r.		—	—	—
4% 1-ej serji 1840 r.	—	—	—	—
4% 2-ej, 3-ej i 4-ej serji.	—	—	—	—
5% 5-ej serji	—	—	—	—
4% Finlandzka	—	—	—	—
5% 1-a wew. prem. poż. 1864 r.	153	153 1/2	—	—
5% 2-a „ „ „ 1866 r.	149 1/2	150	149 3/4	—
5% świadectwa wykupowe	86 1/4	86 1/2	86 1/4	—
7 1/2% renta	88 5/8	88 7/8	88 3/4	—
5% obl. St. Petsb. Ban. ziemsk.	88 5/8	89	88 3/4	89
5% „ Moskiew. „ „	—	—	—	—
Listy zast. tow. wzaj. kred. grun.	—	103 1/2		
„ „ Ban. ziem. Gub. Cher.	86 1/2	86 3/4	86 3/4	

Nominalna cena Rub.	kop.	Akcje i Obligacje	Ofiarowano	Żądano	Sprzedano
		Towarzystw Przemysłowych i Handlowych.			
40	—	Tow. sztucz. wód min.	—	—	—
57	14 1/2	St. Petersb. tow gaz.		120	
142	85 5/7	Ros. przędz. bawełny	230		
40	—	Kom. dla zach. ruch. i tow.	17		—
1000	—	Tow. now. przędz. baw.		—	
100	—	Tow. oświetl. stolicy	—	151	
100	—	Tow. St. Pet. wodoc.	—	160	—
1000	—	Komp. przęd. tkac. baw. rękodz. „Samson"		—	
250	—	Pryw. banku handl.	384		—
100	—	Komp. włodz. garbarni.			
125	—	Tow. Odes. ośw. gazem.	—		—
—	—	Towarzyst. „Bawarja"	120		
100	—	Lombardowej komp.	120		
250	—	Petersb. B. dys. i poż.	—	357 1/2	357
250	—	Warsz. B. handl. 1 em.		302	301
		„ „ 2 em.	—	287	—
		Towarzystw Ubezpieczeń.			
400	—	Od ognia 1-go ross.		592	
150		„ 2-go „	—	184	
250	—	„ „Salamandra"	—	268	
200	—	„ St. Petersb.		238	
200	—	„ Moskiew.	233	—	—
50	—	„ Ruskiego	76	—	
500		Reasekuracji			
100	—	Handlowego		—	
100		Ubezp. kapit. i dochod.	—	108	
100	—	Morsk. i rzeczn. ubezp.	162	—	
50	—	Transp. „Nadieżda"	183	—	—
100		„Dwigatiel"		170	
		Towarzystw Żeglugi Parowej.			
250		Żeglugi par. po Woł.	—		—
250		„ „ „Samolot"		205	
250	—	„ „ „ (obl.)	—		—
250	—	Kamsko-Wołg.			—
150		Rus. żegl. par. i handl.	660	662	660
250		Żegl. par. po Wołchowie	—	—	
100	—	Peterhof. portu kupiec.	—	—	—
125		Żeglugi par. „Neptun"	—	45	—
100	—	„ par. na m. Biał.	—	—	
250	—	„ „ „Kaukaz i Merkury."	—	175	—
250		„ „ północnej		—	—
50	—	„ „ po Dnieprze		—	
100		Żegl. żagl. i par. „Delfin"	—	—	—
—	—	„ par. „Wulkan"		—	—

Nominalna cena	Akcje i Obligacje	Ofiarowano	Żądano	Sprzedano
250 —	Tow. dla przewozu ład. po rzece Szeksnie	—	—	
Rub. 100	Żegl. par. „Lebied"	—	—	
„ 118	Woł.-doń. kol. żel. i żeglugi par. na Donie i morzu Azowskim	—	90	—
„ 100	Wołg.-twersk. żegl. par. łańcuchowej	—	—	71 1/2
	Towarzystw kolei żelaznych (akcje).			
„ 125	Gł. tow. ros. kol. żel.	135 1/4	135 1/2	135 1/4 1/2
„ 60	Carskosielskiej	64	—	
„ 125	Rygsko-Dynaburgskiej	154	155	—
„ 100	Moskiew.-Riazańskiej	273		—
f. st. 16	Dynaburg.-Witebsk.	142	—	142
Rub. 100	Warszaw.-Teresp.		118	—
„ 100	Wołgsko-Dońskiej	—	84 1/2	
f. st. 100	Riazańsko-Kozłow.		—	—
„ 125	Riażsko-Morszańskiej	—	—	—
„ 100	Kursko-Kijowskiej			—
Rub. 100	Kozłowsko-Woroneż.			—
„ 100	Orłowsko-Jeleckiej		—	—
„ 100	Jelecko-Griazkiej	—	—	—
„ 125	Szujsko-Iwanowskiej	—	123	—
„ 125	Witebsko-Orłowskiej	—	146	—
„ 100	Rybińsko-Bołogow.	57	57 1/2	57 57 1/4
„ 125	Tambow.-Saratowskiej.	110 3/4	111	—
„ 100	Tambow.-Kozłowskiej	74	75	74 74 1/4
„ 100	Nowotorzskiej	37		—
„ 125	Moskiew.-Smoleńskiej	—		—
„ 60	Warszaw.-Wiedeńskiej.	89	—	—
f. st. 20	Griazie-Borisoglebsk.	—	—	—
—	Griaze-Caricyńskiej	—	—	—
Rub. 125	Kursko-Chark.-Azow.	—		
„ 125	Poti-Tyfliskiej	—		
„ 125	Baltyckiej	74	74 1/2	73 3/4 74
„ 125	Peterhofskiej		—	
	Towarzystw kolei żelaznych (obligacje)			
„ 125	Rygsko-Dynaburgskiej	—	—	—
„ 125	Mikołajewskiej 1-ej em.	—	107 1/2	—
„ 125	„ 2-ej em.	—	107 1/2	—
„ 100	Warszawsko-Terespol.	—	—	—
„ 500	Gł. tow. ross. kolei żel.	94 1/4		—
tal. 200	Riazańsko-Kozłowsk.		—	—
„ 200	Moskiewsko-Riazań.		—	
„ 200	Riażsko-Morszańskiej	—	—	
t. 200- 1000	Kursko-Kijowskiej	—	—	

Nominalna cena	Akcje i Obligacje	Ofiarowano	Żądano	Sprzedano
f. st. 100	Witebsko-Orłowskiej	—	—	—
„ 20	Poti-Tyfliskiej	—	—	
t. 200— 500	Szujsko-Iwanows.	—	—	
tal. 200	Orłowsko-Jeleckiej	—		
„ 200	Kursko-Charkows.	—	—	—
t. 200—1000	Chark.-Kremieńczug.	—		
f. st. 100	„ „		—	
t. 100—1000	Moskiews.-Smoleńs.	—	—	
f. st. 100	Tambows.-Smoleńs.	—		
tal. 200	Charkow.-Azowskiej	—	—	
f. st. 100	„ „	—	—	—
	Akcje niеopłacone. *Przemysłowe i handlowe.*			
Rub. 250	Petersb. międzynar. ban. handl. (100)	—	195 1/2	—
„ 1000	Woł.-Kam. B. han. (750)	—		—
„ 250	Odes. banku han. (175)	—	—	—
„ 150	Tow. składów na wyspie Gołodaj (100)	—	—	—
„ 125	6% oblig. lomb. komp.		—	—
„ 200	Pet. pryw. lomb. (50)	—	—	—
„ 250	Warsz. B. han. 2 em. (175)	—	—	
„ 250	„ „ 3 em. (125)		154	—
„ 500	Ruskiego Loydu (250)	—	—	—
„ 100	Rewel. ban. handl. (50)	—	65	—
„ 250	Rus. Bank dla handlu zagr. (100)	135	137	138 136 1/2
„ 100	Tow. rus. metalurgji i konstrukcji mechan.	—	70	—
f. st. 100	Poż. 6% dr. żel. mos-kur.	100	100 1/2	—
Rub. 250	Bank dysk. Warsz.	—	105	—
	Towarzystw kolei żelaznych (akcje).			
Rub. 100	Libawskiej.		66	—
„ 100	Kinieszmo-Iwanowskiej	—	—	—
„ 100	Woroneż.-Gruszews.	—	—	—
„ 100	Brzesko.-Grajews. (50)	—	—	—
„ 125	Moskiew.-Breskiej		—	—
„ 100	Odeskiej (25)	87 1/2	—	87 1/2
5%	ukonsolid. obl. ros. kol. żel. 1 em.	—	102 1/2	—
5%	„ „ „ „ „ 2 em.	—	102 1/2	—
1/2	Imperjały		6 r. 3	6 r. 2
300	Metaliki za luty	—	—	—
„ „	za sierpień	—	—	—
	Dyskonto na giełdzie 7 1/4%, 8%	—	—	—
	Dyskonto banku państwa	—	—	—

Dziś kursa zamknięte zostały na Londyn 32 31/32 i 33 1/16, na Paryż ... na Hamburg 29 5/8, na Amsterdam 164 1/4. ... banku 91 1/4, drugiej emisji 91 i trzecie emisji 90 1/2. ... nieostęplowane: pierwsza 153, druga 149 3/4; bileta z pruskim stęplem nie miały nabywców, nawet za cenę niższą od nieostęplowanych.

W akcjach kolei żelaznych obroty były nader ograniczone, ceny pozostały bez zmiany, z wyjątkiem odeskiej kolei żelaznej po 87 1/2.

Akcje banków prywatnych: dyskontowego i pożyczkowego 357, międzynarodowego banku 195 1/2, anglo-ruskiego banku 136 1/2.

Na tutejszej giełdzie całkowita stagnacja, obroty wszystkich papierów robione były w najbardziej nieznacznych rozmiarach.

Półimperjały po 6 rub. 2 kop.
Dyskonto 7%.

...ензурою.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego

Redaktor, P. Weinberg. (Dodatek)

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 9624. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 22-go Sierpnia r. b. zaniesioną została do niego prośba p. Barro o wydanie cudzoziemcom Rason, Ovendon, Wejld, Mac-Kri i Gil, 5-letniego przywileju na sposób i przyrządy do przygotowywania materji nawozowych z wód ściekowych.

N. D. 6925. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 24-go Sierpnia r. b. zaniesioną została do niego prośba p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi K. G. Garston'owi 5-letniego przywileju na udoskonalenia w urządzeniu karabina nabijanego od tyłu.

N. D. 6927. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 2-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba Inżenjera-cywilnego Hoppeila o wydanie cudzoziemcowi E. Langen'owi 10-letniego przywileju na nowego urządzenia piec do odżywienia węgla kościanego.

N. D. 6929. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 3-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba majstra Pawła Połtawcewa o wydanie mu 5-letniego przywileju na udoskonaloną maszynę do szycia.

N. D 6930. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 21-go Września r. b. zaniesioną została do niego prośba Inżenjera Radcy Kolegjalnego Holmstrema o wydanie mu 5-letniego przywileju na odgarniacz śniegu dla dróg żelaznych.

N. D. 6921. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 13-go Sierpnia r. b. zaniesioną została do niego prośba p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Wilkoks'owi 10-letniego przywileju na udoskonalenia w maszynach do szycia.

N. D. 6922. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 18-go Sierpnia r. b. zaniesioną została do niego prośba poddanego Wielkiej Brytanji J. Andersona o wydanie mu 10-letniego przywileju na machinę parową bez przyrządów rozdzielających parę i pompę bez klap.

N. D. 6923. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 19-go Sierpnia r. b. zaniesioną została do niego prośba Pułkownika A. N. Petrowa o wydanie mu i Asesorowi Kolegjalnemu Pecznikowowi 10 letniego przywileju na sposób drukowania bez składania, za pośrednictwem zastosowania litografji i fotografji.

N. D. 6926. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 31-go Sierpnia r. b. zaniesioną została do niego prośba syna kupieckiego p. Izbołdina o wydanie mu 10-letniego przywileju na przyrząd do gaszenia iskier.

N. D. 7715. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum poniżej zamieszczonych, a mianowicie:

1. Dobra Szczepanek, w Powiecie Radzymińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,200
2. Dobra Miedzeszyn, w Powiecie Warszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,650
3. Dobra Falenica, w Powiecie Warszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 2,400.
4. Dobra Miedzeszynek w Powiecie Warszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs 2,600
5. Dobra Błoto, w Powiecie Warszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 8,650.

Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, czynione być mogą przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Warszawa d. 27 Listop. (9 Grud.) 1871 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza, Słowikowski.

N. D. 7703. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Siedlcach.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądana została pożyczka Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego obciążyć mająca pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych, jako to:

1. Dobra Sabnie, w Powiecie Sokołowskim zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 4,650.

Zarzuty, jakieby przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych przez stowarzyszonych, czynione być mogły, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4 lub do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5 licząc od daty niniejszego obwieszczenia.

Siedlce d 23 Listop. (5 Grud.) 1871 r.
za Prezesa, Podczaski.
Pisarz, Tchorzewski.

N. D. 7698. *Варшавская Главная Складочная Таможня.*

Объявляетъ нижепоименованнымъ лицамъ что если они къ 8 (20) числу Декабря сего года невнесутъ въ Таможню складочнаго сбора за товары ихъ выписанные изъ за границы и хранящіеся въ пакгаузахъ Таможни по объявленіямъ и росписямъ болѣе одного года, то таковые товары будутъ проданы съ публичнаго торга на основаніи 6 Примѣчанія къ 993 ст. Св. Зак. Тома VI по продолженію 1868 г., а именно: по объявленіямъ, 1865 года за № 6786 на имя Финдекле, 1866 года за № 2110 купца Кауфмана, 1867 года № 7250 2-ой гильдіи купца Шанцера 12535 2-ой гильдіи купца Файвельсона и 1868 года за № 6942 на имя купца Регельмана и по росписямъ: 1865 года № 458 на имя Кубарскаго, 1866 года № 240 Бринера, № 241 Вольфа, № 501 Лютельбурга, 1867 года № 6441 Остроградскаго № 7746 Эмануила Эдельштейна, 1868 года № 513 Креля, № 5065 Эрлиха, № 5943 Эрлиха, № 9039 Зильберштейна, № 13705 Рубинштейна, 1869 года № 250 Бринера, № 2724 Л. Ведемана, № 3294 Гернберга № 6985 Эдельштейна, № 12456 Маркса-Карлсъ, № 13063 Здановскаго, № 14854 Гурка и 1870 года № 563 Юліуса Питнс, № 565, Варвары Кампанери: № 1164 Ольберга Булгака, № 1759 Бочинскаго и № 2451 Стихеля.

Г. Варшава, 26 Ноября 1871 года,
1—2 За Управляющаго, Бартель.

OTWARCIE SPADKOWE. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ

N. D. 7730. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.

Po śmierci:

1. Andrzeja Psarskiego, właściciela dóbr Grabowa, w okręgu Opoczyńskim położonych oraz,
2. Majera Tugendreich, wierzyciela sumy rs. 900 na dobrach Sulgoctów z okręgu Opoczyńskiego pod Nr. 8 zabezpieczonej, otworzyły się spadki do uregulowania których termin na d. 5 (17) Czerwca 1872 r., w kancelarji mojej, wyznaczam.

Radom d. 23 Listop (5 Grud.) 1871 r
Bolesław Ettinger.

N. D 7664. *Pisarz Hypoteczny w Suwałkach.*

Zawiadamia interesowanych, że do uregulowania przed nim spadku połowy nieruchomości w mieście Suwałkach pod Nr. policyjnym 661 położonej a Nr. hyp. 52 oznaczonej po Nachmanie Botkowskim otwartego d. 1 (13) Czerwca 1872 r. wyznaczył.

Suwałki d. 13 (25) Listopada 1871 r.
J. Kowalski.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОИСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 7662. Trybunał Cywilny w Suwałkach.

Zawiadamia interesowanych, iż do pierwotnego uregulowania hypoteki nieruchomości w m. Suwałkach pod Nr. 63 przy ulicy Krzywej między nieruchomościami Franciszka Rojewskiego i Tadeusza Słowikowskiego położonej, naznaczony został d. 1 (13) Marca 1872 r. przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej Kowalskim, do którego wszyscy mający jakie prawa do wywołanej nieruchomości, w oznaczonym terminie pod prekluzją zgłosić się winni z urzędowemi dowodami.

Suwałki d. 9 (21) Listopada 1871.
Prezes Trybunału, S. Białosuknia

N. D. 7663. Trybunał Cywilny w Suwałkach.

Zawiadamia wszystkich interesowanych, że do uregulowania pierwiastkowej hypoteki połowy nieruchomości w m. Suwałkach przy ulicy St Petersburgski Prospekt pod N. 814 położonej mianowicie tej połowy która należała do Wilhelma Krygiera i składa się z połowy frontowego domu murowanego, z oficyny murowanej, dwóch chlewów drewnianych w podwórzu, z połowy placu, na której te budowle stoją i połowy ogrodu warzywnego, z wyłączeniem drugiej połowy do małżonków Strzeleckich należącej, i już hypoteczn e uregulowanej, wyznaczony został 1 (13) Marca 1872 r., przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej Józefem Kowalskim, do którego w powyższym terminie, wszyscy mający jakie prawa do pomienionej nieruchomości, zgłosić się powinni pod prekluzją, z dowodami urzędowemi.

Suwałki d 9 (21) Listopada 1871 r.
Prezes Trybunału, S. Białosuknia.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7411. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej że w dniu 6 (18) Grudnia r. b. od godziny 12 w południe odbywać się będzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus, na wykonywanie robót konserwacyjnych przy kanałach miejskich w ciągu jednego roku i sześciu miesięcy, to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1872 r. do dnia 1 (13) Lipca 1873 r.

Licytacja odbywać się będzie głośna i rozpocznie się od cen w wykazie materjałów i robocizny poszczególnionych.

Wolno jest niestawającym do licytacji składać lub nadsyłać na ręce Prezydenta Miasta w sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 11 w południe deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług podającego się poniżej wzoru napisane, w ktÿch wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od cen do licytacji podanych; otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji lub też składający deklaracje winni dołączyć kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 1,000 i na koszta ogłoszenia licytacji rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki w mowie będącej licytacji oraz wykazów cen tyczące się, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się wykonywania robót konserwacyjnych przy kanałach miejskich w ciągu jednego roku i sześciu miesięcy, to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1872 roku do dnia 1 (13) Lipca 1873 roku po cenach wykazem materjałów i robocizny do niniejszego przedsiębierstwa ustanowionych z ustąpieniem od takowych cen procentów N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rs. 1,000 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N., pisałem dnia miesiąca roku
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)
Warszawa d. 13 (25) Listopada 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Lejtenant, Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D. 7343. *Magistrat Miasta Warszawy*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 6 (18) Grudnia r. b. od godziny 12-tej w południe odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in minus na dostawę w r. 1872.

A. dla Warszawskiej Straży Policyjnej:
1. Sukna ciemno-szarego arszynów 3391 werszków 8, od rs. 1 kop. 67½ za arszyn.
2. Sukna ciemno zielonego arszynów 3550 werszków 7⅔, od rs. 1 kop. 72 za arszyn.
3. Sukna oranżowego arsz 21, wersz 3, od rs. 1 kop. 60 za arsz.
4. Sukna szaroniebieskiego arsz. 1903 wersz. 2, od rs. 2 kop. 15

B. dla Warszawskiej Straży Ogniowej:
1. Sukna szarego żołnierskiego arsz. 1456 wesz 12, od rs. 1 kop. 8 za arsz.
2. Sukna szafirowego arsz. 58 wersz 13 od rs. 2 kop. 45 za arsz.
3. Sukna pąsowego arsz. 6 wersz. 6, od rs. 2 kop. 60 za ars.
4. Sukna ciemno-zielonego w lepszym gatunku arsz. 12 wersz. 6, od rs. 2 kop. 45 za arsz.
5. Sukna ciemno zielonego w pośledniejszym gatunku arsz. 1052 wersz. 10, od kop 98 i pół za arsz.
6. Sukna czarnego żołnierskiego ars. 1296 wersz. 14, od kop. 98 za arsz

Licytacja odbywać się będzie głośna i rozpocznie się od cen powyżej wyszczególnionych.

Wolno jest niestawającym do licytacji składać lub nadsyłać na ręce Prezydenta miasta w sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12 w południe, deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop 70 podług podającego się poniżej wzoru napisane, w których wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od cen do licytacji podanych, otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej

Przystępujący do licytacji lub też składający deklaracje, winni dołączyć kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 2150 i na koszta ogłoszenia licytacji rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki w mowie będącej licytacji tyczące się, oraz wzory są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy na rok 1872

A. dla Warszawskiej Straży Policyjnej:
1. Sukna ciemno szarego arsz. 3391 wersz. 8, od rs. 1 kop. 67 i pół za arsz.
2. Sukna ciemno-zielonego arsz 3550 werszków 7⅔, od rs. 1 kop 72 za arsz.
3. Sukna oranżowego arsz. 21 wersz. 3, od rs. 1 kop. 60 za arsz
4. Sukna szaro-niebieskiego arsz. 1903 wersz. 2, od rs. 2 kop. 15 za arsz

B. dla Warszawskiej Straży Ogniowej.
1. Sukna szarego żołnierskiego arsz 1456 wersz. 12, od rs. 1 kop. 8 za arsz.
2. Sukna szafirowego arsz. 58 wersz 13, od rs. 2 kop. 45 za arsz.
3 Sukna pąsowego arsz 6 wersz. 6, od rs. 2 kop. 60 za arsz.
4. Sukna ciemno zielonego, w lepszym gatunku ars. 12 wersz. 6, od rs. 2 kop. 45 za arsz.
5. Sukna ciemno-zielonego w pośledniejszym gatunku arsz. 1052 wersz. 10, od kop. 98 i pół za arsz.
6. Sukna czarnego żołnierskiego arsz. 1296 wersz. 14, od kop. 98 za arszyn i odstępuję od takowych cen procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m Warszawy vadium w ilości rsr. 2,150 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia mca. roku
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).
Warszawa d. 10 (22) Listopada 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego-Sztabu, Jenerał Lejtenant, Witkowski.
3—3 za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

N. D. 7714. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu dwie oddzielne licytacje in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu r. 1872.

1. Dla biór Magistratu m. Warszawy:
a) Swiec łojowych około 30 pudów od rs. 7 kop. 80 za pud
b) Swiec stearynowych około 1600 paczek funtowych od kop. 30 za paczkę.

2. Materjałów i sprzętów froterskich, jak również utensyliów do utrzymania czystości wewnątrz i zewnątrz zabudowań pod zarządem Magistratu zostających, od cen wykazem przedmiotów poszczególnionych, a na ogólną liczbę rs 456 kop 40 obliczonych.

Mający przeto zamiar ubiegania się o którą z powyższych dostaw, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od cen powyżej i w warunkach poszczególnionych, a do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium do dostawy ad 1° rsr. 100, a na dostawę ad 2° rs 60 i na koszta ogłoszenia po rsr. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się w ciągu roku 1872.

1. Dla biór Magistratu m. Warszawy:
a) Swiec łojowych około 30 pudów od rs. 7 kop. 80 za pud.
b) Swiec stearynowych około 1600 paczek funtowych od kop. 30 za paczkę.

2° Materjałów i sprzętów froterskich, jak również utensyljów do utrzymania czystości wewnątrz i zewnątrz zabudowań pod zarządem Magistratu zostających od cen wykazem przedmiotów poszczególnionych a na ogólną liczbę rs 456 kop. 40 obliczonych, i odstępuję od takowych procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy, vadium w ilości rs. NN. i na koszta ogłoszenia rsr. N. przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N N
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).
Warszawa d. 27 Listop. (9 Grud.) 1871 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Lejtenant Witkowski
1—3 za Naczelnika Kancelarji, Pronaszko.

D. N. 7376. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 8 (20) Декабря 1871 г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться публичные посредствомъ запечатанныхъ объявленій, торги на подряды по поставкѣ продовольствія арестантовъ въ теченіе одного года съ 1 (13) Января 1872 г., по 31 Декабря (12 Января) 1872/3 года включительно:

1 Особо для Люблинской тюрьмы отъ цѣны одинадцать (11) копѣекъ и
2. Особо для Яновской тюрьмы отъ цѣны девяти съ половиною (9½) копѣйки, за дневную порцію одного арестанта за обниженіемъ.

Затѣмъ всякій желающій торговаться обязанъ представить на руки Секретаря присутствія Губернскаго Правленія до 12 часовъ утра 6 (18) Декабря 1871 г. запечатанное объявленіе съ приложеніемъ къ оному залога на поставку продовольствія для арестантовъ Люблинской тюрьмы пятьсотъ (500) рублей а на поставку продовольствія для арестантовъ Яновской тюрьмы четыреста (400) рублей, наличными деньгами, или кредитными билетами дозволенными къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

Условія по предстоящимъ торгамъ, могутъ быть желающими разсматриваемы ежедневно въ служебное время, за исключеніемъ воскресныхъ и табельныхъ дней, въ военно-полицейскомъ отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Объявленія желающихъ торговаться, должны быть составлены по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 70 копѣечнаго достоинства, безъ всякихъ подчистокъ и исправленій, надлежаще запечатанныя сургучемъ въ конвертѣ на имя „Люблинскаго Губернскаго Правленія" съ изложеніемъ на конвертѣ словъ: „объявленіе на поставку продовольствія арестантовъ Люблинской (или Яновской) тюрьмы", предложенная въ объявленіи сумма должна быть прописью изложена.

Объявленія написанныя не по формѣ или заключающія въ себѣ какія либо отмѣтки и условія, подчищенныя или прочеркнутыя строки, будутъ считаться неформальными и останутся безъ послѣдствій какъ недѣйствительные. Объявленія представленныя послѣ 12 часовъ 6 (18) Декабря вовсе небудутъ приняты.

Форма объявленія,

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 10 (22) Ноября сего года N. симъ заявляю, что я обязуюсь взять въ подрядъ продовольствіе арестантовъ Люблинской (или Яновской тюрьмы) въ теченіе одного года съ 1 (13) Января 1872 г, по 31 Декабря (12 Января) 1872/3 года включительно, за цѣну продовольствія одного арестанта въ сутки (тутъ выписать цѣну прописью и цифрами) и принимаю всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ; залоговую сумму 500 рублей (или 400 рублей) наличными деньгами или кредитными билетами (объяснить какими) у сего прилагаю и таковую желаю самъ получить на случай, если торги за мною не останутся (или же прошу выслать оную на мой счетъ въ N. Постоянное мое жительство въ N. писано мною въ N. мѣсяца N дня N.).

(Подпись) имя и фамилія.
Г. Люблинъ, 10 (22) Ноября 1871 г.
3—3 Совѣтникъ, Мейеръ

N. D. 7372 *Варшавская Казенная Палата*

Объявляетъ, что въ Гостынскомъ Уѣздномъ Управленіи 7 (19) Декабря с. г. въ 12 часовъ дня произведены будутъ изустные торги, на продажу въ пользу казны подлежащаго вырубкѣ лѣса въ лѣсосѣкахъ Гостынскаго Лѣсничества отведенныхъ на 1871 годъ.

Торги эти начнутся по каждой лѣсосѣкѣ отдѣльно отъ оцѣночныхъ суммъ показанныхъ въ оцѣночной вѣдомости лѣсосѣкамъ и въ условіяхъ по продажу упомянутаго лѣса.

Явившіеся же къ торгамъ конкуренты обязаны представить въ видѣ залога наличными деньгами, или Государственными процентными бумагами, по установленной для залоговъ цѣнѣ, 1/10 часть оцѣночной суммы.

Это же лицо за которымъ останутся торги, обяза о представленный залогъ пополнить 1/10 частью суммы предложенной свыше оцѣнки

Нежелающіе участвовать въ изустныхъ торгахъ, могутъ прислать въ Гостынское Уѣздное Управленіе, въ день назначенный для торговъ до 12 часовъ дня запечатанныя объявленія съ приложеніемъ требуемаго залога, или квитанціи во взносѣ онаго въ казначейство.

Объявленія эти должны быть составлены по образцу, приложенному къ 1909 ст. X Тома Ч. 1 Свода Зак Гражд. (изданіе 1857 года).

О всѣхъ прочихъ условіяхъ можно узнать въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты, и въ Гостынскомъ Уѣздномъ Управленіи и въ Гостынскомъ Лѣсномъ Управленіи.

Г. Варшава, Ноября 11 дня 1871 г.
Ассесоръ, Воскресенскій.

N. D. 7527. *Сувалкская Казенная Палата.*

На основаніи разрѣшенія Г-а Управляющаго Министерствомъ Финансовъ, изложеннаго въ предложеніи Отдѣла по Финансамъ Царства Польскаго отъ 14 истекшаго Сентября за № 2607, въ Вержболовскомъ Городовомъ Магистратѣ, въ присутствіи Начальника Волковышскаго Уѣзда 13 Января будущаго 1872 года, назначены публичные торги на продажу поступившихъ въ казну отъ Вержболовскаго костела и расположенныхъ въ гор. Вержболовѣ, Волковышскаго Уѣзда плацевъ, значущихся подъ слѣдующими N. N.

1. Подъ № 22, пространствомъ 4,218¾ квадратныхъ локтей, отъ оцѣночной суммы 84 р. 37½ коп.
2 Подъ № 29, пространствомъ 8,437½ квадратныхъ локтей, отъ суммы 168 руб. 75 коп.
3. Подъ № (91) 235, пространствомъ 4,218¾ квадратныхъ локтей, съ находящеюся на немъ кузницею, отъ суммы 94 р. 37½ коп.
4. Подъ № (92) 70, пространствомъ 4,218¾ квадратныхъ локтей, отъ суммы 84 р. 37½ коп.
и 5. Подъ № 277, пространствомъ 8,437½ квадратныхъ локтей, отъ суммы 168 р. 75 коп.

Главнѣйшія условія продажи сихъ плацевъ слѣдующія:

а) Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить залогъ въ наличныхъ деньгахъ, равняющійся 1/10 части означенной оцѣночной суммы продаваемыхъ плацевъ.

б) Торги будутъ производиться изустно, а лицамъ неучаствующимъ въ торгахъ дозволяется предлагать покупныя цѣны и въ запечатанныхъ объявленіяхъ, которые должны быть присланы или лично представлены торговому присутствію непремѣнно до начала торговъ, т. е. до 12 часовъ дня; каковыя объявленія и будутъ распечатаны по окончаніи торговъ въ полномъ присутствіи. Въ объявленіяхъ сихъ, предлагаемыя за плацы цѣны, должны быть обозначены прописью и въ скобкахъ цифрами, съ явственнымъ прописаніемъ имени и фамиліи покупщика и его мѣсто жительства; при чемъ необходимо приложить и соотвѣтственный залогъ, такъ какъ въ противномъ случаѣ, объявленіе будетъ оставлено безъ послѣдствій.

в) Приторговавшій статью обязанъ непозже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, уплатить наличными деньгами въ Губернское или Окружное Казначейство предложенную имъ на торгахъ сумму, въ счетъ которой удержанъ будетъ и представленный залогъ.

и г) Продаваемы плацы со всѣми доходами отъ оныхъ и съ тѣми правами и обязанностями, какія по онымъ имѣетъ казна, по окончательномъ совершеніи покупки, поступаютъ въ собственность покупщика съ 20 Мая будущаго 1872 г.

Подробныя же условія продажи и покупки выше объясненныхъ плацевъ, могутъ быть разсматриваемы до торговъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Сувалкской Казенной Палаты и во всѣхъ Уѣздныхъ Управленіяхъ Сувалкской Губерніи.

Г. Сувалки, Ноября 15 дня 1871 года.
3—2 Управляющій Палатою, (. . . . .).

N. D. 7525. *Кѣлецкая Казенная Палата.*

Кѣлецкая Казенная Палата объявляетъ, что въ присутствіи ея на срокѣ 2 (14) Декабря 1871 г. назначены публичные (in plus) на продажу десяти участковъ земли выдѣленной изъ фольварка Кѣльцы и предназначенной для расширенія города Кѣльцы. Участки эти оцѣнены какъ то.

Подъ N. 1, 8355 прентовъ или 4699,6875 квад. лок. въ 117 р. 49 к.
Подъ N. 2, 8895 прентовъ или 5003,4375 квад. лок. въ 125 р. 8 к.
Подъ N. 3, 8842 прентовъ или 4973,5250 квад. лок. въ 124 р. 33 к.
Подъ N. 4, 10035 прентовъ или 5644,6875 квад. лок. въ 141 р. 11 к.
Подъ N. 5 10166 прентовъ или 5718,3750 квад. лок въ 142 р. 95 к.
Подъ N. 6, 8788 прентовъ или 4943,2500 квад. лок. въ 123 р. 58 к.
Подъ N. 7, 8904 прентовъ или 5008,5000 квад. лок. въ 125 р. 21 к.
Подъ N. 8, 8845 прентовъ или 4975,3125 квад. лок. въ 124 р. 38 к.
Подъ N. 9, 14801 прентовъ или 8325,5625 квад. лок. въ 208 р. 13 к.
Подъ N. 10, 14807 прентовъ или 8328,9375 квад. лок. въ 208 р 27 к.

И отъ этой оцѣнки начинается торгъ. Условія къ означеннымъ торгамъ относящіеся могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Кѣлецкой Казенной Палаты. Желающіе участвовать въ торгахъ должны явиться въ означенный срокъ въ Казенную Палату съ залогами равняющимися 1/10 части означенной торговой суммы.

Г. Кѣльцы Ноября 15 дня 1871 г.
Управляющій, Ржепишевскій.

N. D. 7697. Wydział Górnictwa.

Na przedaż 70,000 pudów cynku w taflach, z zakładów górniczych w Dąbrowie, powiatu Bendińskiego, gubernji Petrokowskiej, odbytą będzie przez opieczętowane deklaracje. w Izbie Skarbowej Warszawskiej w dniu 21 Grudnia (2 Stycznia) 187½ r. o godzinie 12 w południe, licytacja, zaczynając od ceny po rs. 2 kop. 55 (rubli dwa kopiejek pięćdziesiąt pięć) za pud in plus.

Vadium oznacza się w sumie rs. 17850 i na koszta licytacyjne rs. 250.

Papiery procentowe na vadia, będą liczone 10% niżej kursu na giełdzie Warszawskiej w dniu poprzedzającym licytację.

Warunki szczegółowe i wzór deklaracji, można przejrzeć codziennie, oprócz świąt i dni galowych dworskich, w wydziale Górnictwa w St-Petersburgu, w Izbie Skarbowej Warszawskiej i w Zarządzie Naczelnika Górniczego Okręgu Zachodniego w Dąbrowie.

St.-Petersburg d. 22 Listopada 1871 r.
Zarządzający Wydziałem, (. . . . . .)

N. D. 7696. *Граничская Таможня.*

Симъ извѣщаетъ что 7 (19) декабря с. г. съ 10 часовъ утра, будутъ продаваться съ публичнаго торга, въ пакгаузѣ ея: семьдесятъ кусковъ полотна льнянаго бѣлаго, оставленнаго за Таможнею по случаю низкой цѣны оному, а также разные конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 900 р. сер.

Уроч. Граница 22 Ноября 1871 года.
И. д. Управляющаго
Граничскою Таможнею Лемпицкій
И. д. Секретаря Скальскій.

* *

Komora Celna Granica, ogłasza niniejszem, że w dniu 7 (19) Grudnia r. b. począwszy od godziny 10-ej z rana, sprzedawane będą przez publiczną licytację w składzie towarów do niej należącym, 70 sztuk płótna lnianego (weba) zatrzymanego przez Komorę z powodu nizkiego oszacowania deklarującym, a także rozmaite konfiskowane towary ogólnej szacunkowej wartości rs. 900.

Granica d. 22 Listopada 1871 r.
p. o. Zarządzającego,
Komorą Celną, Łempicki.
p. o Sekretarza, Skalski.

N. D. 7694. *Управленіе Яновскаго Государственнаго Конскаго Завода.*

Доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что въ ономъ Заводѣ 28 Декабря 1871 года (9 Января 1872 г.) будутъ продаваться за излишествомъ съ аукціона два гнѣдыхъ жеребца тяжеловоза, англійской породы, оба по 8 лѣтъ и 7 вершковъ росту, безъ пороковъ и съ хорошею рысью въ упряжи.

Посадъ Яновъ 23 Ноября (5 Дек.) 1871 г.
Управляющій Заводомъ,
Генералъ-Маіоръ, К. Мещерскій.

* *

Podaje do wiadomości powszechnej, że we wzmiankowanym Zakładzie dnia 28 Grudnia 1871 r. (9 Stycznia 1872 r.) będą się sprzedawać przez licytację nadkompletowe dwa gniade ogiery Karrowe (do przewożenia ciężarów) rasy angielskiej, obydwa po 8 lat i 7 werszków wzrostu, bez wad, dobrze w zaprzęgu kłusujące.

Janów d. 23 Listop. (5 Grudnia) 1871 r.
Zarządzający,
Generał Major, Meszczerski.

N D 7644 *Начальникъ Бѣлгорайскаго Уѣзда.*

Бѣлгорайское Уѣздное Управленіе на основаніи предложенія Люблинской Казенной Палаты отъ 12 (24) Ноября с. г. за № 16540, объявляетъ, что 23 Декабря (4 Января) 1871/2 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ присутствіи Бѣлгорайскаго Уѣздаго Управленія аукціонные торги на продажу совокупно одною статьею четырехъ водяныхъ мельницъ въ деревняхъ: Рожновка, Бояры, малая Воля и дужая Воля въ Бѣлгорайскомъ имѣніи и уѣздѣ, отъ суммы 10,800 десять тысячь восемсотъ рублей

Торги эти будутъ производиться изустно но дозволяется неявившимся на торгахъ лицамъ представлять въ присутствіе Бѣлгорайскаго Уѣзднаго Управленія до 12 часовъ дня назначеннаго для торговъ, объявленія въ запечатанныхъ конвертахъ на гербовой бумагѣ 20 копѣечнаго достоинства, написанныя по прилагаемой при семъ формѣ, безъ подчистокъ и поправокъ, каковыя объявленія будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить, а не представляющіе приложить къ объявленіямъ квитанцію на внесенный ими въ Губернское или одно изъ Окружныхъ Казначействъ вадіальный залогъ наличными деньгами, или кредитными бумагами принимающимися въ залоги, въ размѣрѣ десятой части назначенной для торговъ суммы то есть 1,080 рублей.

Подробныя условія для продажи означенныхъ мельницъ, можно видѣть въ Бѣлгорайскомъ Уѣздномъ Управленіи, ежедневно въ присутственное время.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Бѣлгорайскаго Уѣзднаго Управленія отъ 16 (28) Ноября 1871 г. за № 10888, симъ заявляю, что я желаю купить четыре казенныя водяныя мельницы въ деревняхъ: Рожновка, Бояры, малая Воля и дужая Воля за сумму (проставить сумму цифрами и прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ установленныхъ для этой продажи условій.

На представленный вадіальный залогъ въ суммѣ 1,080 руб. тысячу восемдесять рублей прилагаю квитанцію (таковаго то) казначейства.

Настоящее объявленіе писано (таковаго то числа, мѣсяца и года).

(Подписать четко имя и прозваніе).

Проживаю (здѣсь указать мѣсто жительства).

Г. Бѣгорай, 16 (28) Ноября 1871 года.
Начальникъ Уѣзда, Капитанъ,
Григоровичъ.
1—3 Дѣлопроизводитель, Бяльскій.

N. D. 7704. *Ленчицкое Уѣздное Управленіе.*

Отъ Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія объявляется, что 22 числа наступающаго Декабря мѣсяца въ 11 часовъ утра будутъ производиться торги въ присутствіи сего Управленія посредствомъ запечатанныхъ объявленіи на отдачу въ трехлѣтнее арендное содержаніе дохода съ проѣзжающихъ по Топольской плотинѣ въ г. Ленчицѣ начиная отъ уменьшенной на ¼ часть годичной платы т. е. 1,256 р. 25 коп.

Желающіе участвовать могутъ разсматривать условія въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, а къ дню торговъ подать декларацію по прилагаемой формѣ съ приложеніемъ залога равняющагося 1/10 части аукціонной суммы, а равно каждый соискатель долженъ предъявить свидѣтельство о состоятельности своей и правилъ на участье къ торгамъ.

Форма декларации.

Вслѣдствіе объявленія Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія отъ 24 Ноября с. г. симъ объявляю, что обязуюсь взять въ трехлѣтнее арендное содержаніе съ 1-го Января 1872 г. доходъ съ проѣзжающихъ по Топольской плотинѣ въ г. Ленчицѣ за суму р. к. (прописью) подвергая себя условіямъ; торговыя кондиціи которыя мнѣ вполнѣ извѣстны залогъ въ количествѣ р. коп. (прописью) у сего прилагаю и за полученіемъ онаго если торги неостанутся за мною лично явлюсь.

Мѣсто жительства имѣю въ N. писалъ дня мѣсяца и года
(подписать имя и фамилію).
Ленчица 24 Ноября дня 1871 года.
за Начальника Уѣзда, (. . . . . .)

N. D. 7705. *Ленчицкое Уѣздное Управленіе.*

Отъ Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія объявляется, что 22 числа наступающаго Декабря мѣсяца въ 10 часовъ утра въ присутствіи сего Управленія будутъ производиться вторичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленіи на отдачу въ подрядъ на шесть лѣтъ съ 1-го Января 1872 г. освѣщенія городскихъ фонарей въ г. Ленчицѣ отъ суммы 550 руб. (in minus).

Желающіе участвовать въ торгахъ могутъ разсматривать условія въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы, а къ дню торговъ подать декларацію по прилагаемой формѣ съ приложеніемъ залога равняющагося 1/10 части аукціонной суммы, равно каждый соискатель долженъ представить при торгахъ свидѣтельство мѣстной власти о состоятельности своей и правахъ участвованія въ торгахъ.

Форма декларации.

Вслѣдствіе объявленія Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія отъ 24 Ноября с. г. симъ объявляю, что обязуюсь взять въ подрядъ освѣщеніе городскихъ фонарей въ г. Ленчицѣ на шесть лѣтъ, начиная съ 1 Января 1872 года за сумму р к (прописью) подвергая себя условіямъ торговыхъ кондиціи, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны, залогъ въ количествѣ р. к. (прописью) у сего прилагаю и за полученіемъ онаго если торги неостанутся за мною лично явлюсь.

Мѣсто жительства имѣю въ N. . . . писалъ дня мца и года.
(подписать имя и фамилію).
Г. Ленчица 24 Ноября дня 1871 года
за Начальника Уѣзда, (. . . . .)

N. D. 7699. *Сѣрадзкое Уѣздное Управленіе.*

На осованіи Указа Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 12 Ноября 1871 г., за № 5420 симъ объявляетъ, что 16 (28) Декабря 1871 г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться торги въ Уѣздномъ Управленіи на устройство деревяннаго моста № 32а на Сѣрадзско-Верушевской земской 1 разряда шоссейной дорогѣ.

Торги начнутся отъ суммы 211 руб. 36 к. с. исчисленной на устройство моста по смѣтѣ утвержденной Калишскимъ Губернскимъ Правленіемъ 8 Ноября с. г. посредствомъ опечатанныхъ декларацій in minus. Желающіе приступить къ торгамъ обязаны лично представить въ означенный срокъ декларацію ниже показанной формы съ залогомъ равняющимся 1/10 части выше прописанной суммы, т. е. 22 р. и 10 р. на торговыя издержки, или прислать таковую по почтѣ, вмѣстѣ съ квитанціею на внесенный залогъ въ одно изъ городскихъ, или окружныхъ казначействъ. Залогъ лицамъ неудерживающимся при торгахъ будетъ возвращенъ по окончаніи торговъ, удерживающемуся же лицу будетъ задержанъ до времени утвержденія пріемо-сдаточнаго протокола произведенныхъ работъ. Деклара-

ція должна быть написана четко безъ всякихъ помарокъ и подчистокъ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства. Торговыя кондиціи, могутъ быть разсмотрѣны въ Уѣздномъ Управленіи во всякое время, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Сѣрадзъ, Ноября 15 дня 1871 г.
1—3 Начальникъ Уѣзда, (.....).

Декларація.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Сѣрадзскаго Уѣзда, отъ 15 Ноября с. г. обязываюсь построить мостъ № 32а на Сѣрадзско-Верушевской земской дорогѣ 1 разряда за суму N., или менѣе назначенной суммы о N. Квитанцію казначейства N. на внесенный залогъ, или залогъ наличными деньгами въ суммѣ 21 р. прилагаю.

Проживаю въ городѣ, или деревнѣ N. Число, мѣсяцъ, 1871 года.

Подпись.

N. D. 7693. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляется, что въ присутствіи онаго 28 Декабря (9 Января) 1871/2 г., въ 11 часовъ утра, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ постройки полицейскаго ареста и исправленіе Ратушнаго зданія въ г. Колѣ, начиная отъ суммы исчисленной по утвержденной смѣтѣ въ 3,345 р. 63 1/4 к. (in minus).

Желающіе участвовать въ торгахъ, могутъ разсматривать условія и смѣту въ Уѣздномъ Управленіи въ присутственные часы. Объявленія же должны быть писаны по прилагаемой у сего формѣ безъ подчистокъ и поправокъ.

Форма декларація.

Вслѣдствіе объявленія Кольскаго Уѣзднаго Управленія отъ 24 Ноября с. г. за № 12958, обязываюсь взять въ подрядъ постройку полицейскаго ареста и исправленіе Ратушнаго зданія въ г. Колѣ за сумму ... руб. .... коп. (прописью) подвергая себя условіямъ торговыхъ кондицій, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны. Квитанцію же на внесенный залогъ при семъ прилагаю и за полученіемъ таковаго лично явлюсь (или о высылкѣ на мой счетъ по почтѣ прошу). Писано въ N. такого то числа и года.

Мѣсто жительства въ N.

Г. Коло, Ноября 24 дня 1871 года.
1—3 Начальникъ Уѣзда, (.....).

N. D. 7629. *Начальникъ Радинскаго Уѣзда.*

Въ присутствіи Радинскаго Уѣзднаго Управленія во второмъ срокѣ 16 (28) Декабря 1871 года въ часъ по полудни будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ арендное содержаніе съ 1 Января 1872 г., по такое же число 1875 года, дохода Межиречской городской кассы съ убоя скота на городской скотобойнѣ вмѣстѣ съ доходомъ съ мѣръ и вѣсовъ, отъ суммы нынѣ выручаемой 935 р. 50 коп. въ годъ. Желающій затѣмъ принять участіе въ сихъ торгахъ, обязанъ лично подать, или прислать по почтѣ до 12 часовъ утра тогоже дня въ который назначены торги, объявленіе написанное по прежней формѣ и приложить къ оному кассовую квитанцію на внесенный залогъ въ размѣрѣ 1/10 части торговой суммы т. е 93 руб. 55 коп., или представить таковые въ наличныхъ деньгахъ, ликвидаціонныхъ листахъ и другихъ депозитныхъ бумагахъ допускаемыхъ по существующимъ правиламъ къ принятію въ залогъ по казеннымъ и общественнымъ подрядамъ и арендамъ.

Залоги неустоявшихъ на торгахъ будутъ тотчасъ имъ возвращены по принадлежности, залогъ же принявшаго аренду по доведеніи онаго до размѣра 1/4 части годовой суммы, будетъ по утвержденіи торговъ отправленъ на счетъ арендатора въ Польскій Банкъ на храненіе. Объявленіе (декларація) должна быть написана по означенной прежней формѣ четко и безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ. Представленное же объявленіе не по формѣ написанное или по истеченіи срока назначеннаго къ торгамъ или безъ приложенія залога не будетъ принято. Подробныя условія торговъ могутъ быть ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней разсмотрѣны въ Уѣздномъ Управленіи.

Г. Радинъ, Ноября 19 дня 1871 года.
За Начальника Уѣзда, Помощникъ,
2—3 (.....).

N. D. 7706. *Магистратъ Губернскаго Города Радома.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ залѣ присутствія здѣшняго Магистрата въ сокращенномъ срокѣ 3 (15) Декабря с. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться черезъ запечатанныя объявленія написанныя по приложенной формѣ на гербовой бумагѣ въ 30 к. с. новые торги на аренду городской скотобойни въ г. Радомѣ на время съ 1 (13) Января 1872 г., по 1 (13) Января 1875 г отъ пониженной указомъ Губернскаго Правленія отъ 19 Ноября с. г. за № 6664 на 1/4 часть настоящей арендной суммы т. е. отъ 1 364 р. 74 к. с въ годъ съ повышеніемъ (in plus).

Желающіе участвовать на торгахъ, обязаны въ назначенный срокъ представить свои объявленія, и къ нимъ приложить квитанцію городской кассы или другаго казначейства на внесенный ими временный залогъ наличными деньгами, или ликвидаціонными листами 1/10 части т. е. 136 р. 48 коп. сер.

Торговыя кондиціи могутъ быть пересматриваемы въ присутствіи Магистрата. ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Радомъ, 23 Ноября (5 Декабря) 1871 г.
Президентъ, (.....).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата Губернскаго гор. Радома отъ 23 Ноября (5 Декабря) с. г. за № 5056, даю сію декларацію, что желаю взять аренду городской скотобойни въ Радомѣ на время съ 1 (13) Января 1872 г. по 1 (13) Января 1875 года съ уплаты арендной суммы N. р. с. въ годъ съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій установленныхъ для настоящей аренды.

Квитанцію въ представленіи въ N. кассѣ или въ N. казначействѣ временнаго залога 136 р. 48 к. с. (таковыми то деньгами) у сего прилагаю.

Мѣсто постояннаго жительства моего въ NN.

Писалъ въ N. дня N., мца 1871 г.
(Здѣсь подписать имя и фамилію).

N. D. 7692. *Магистратъ Губернскаго Города Сувалокъ.*

Въ присутствіи Сувалкскаго Городоваго Магистрата 17 Декабря 1871 г. въ 11 часовъ утра, въ четвертомъ срокѣ, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, (которые должны быть писаны по узаконенной формѣ) на отдачу въ трехлѣтнее съ 1 Января 1872 г. арендное содержаніе дохода здѣшней городской кассы и скотобойни и убоя на ней разнаго рода скота, начиная торги отъ уменьшенной на 1/4 часть т. е. 2,101 р. 50 коп. въ годъ. Почему желающіе взять въ аренду помянутую скотобойню и доходъ съ убоя скота, обязаны къ производству торговъ назначеннаго числа въ 11 часовъ дня явиться въ Магистратъ съ залогомъ въ размѣрѣ 1/10 части предложенной въ торгахъ суммы.

Подробныя кондиціи торговъ, могутъ быть разсматриваемы въ Управленіи Магистрата въ присутственные дни.

Г. Сувалки, Ноября 22 дня 1871 года.
1—3 Президентъ, (.....).

N. D. 7695. *Магистратъ Города Мщонова.*

По причинѣ неявки соискателей къ торгамъ 24 Ноября с. г. симъ объявляется, что въ присутствіи сего Магистрата 28 Декабря с. г. въ 12 часовъ полудни, будутъ производиться во второмъ срокѣ торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ трехъ лѣтнюю аренду съ 1 Января 1872 года, по 1 Января 1875 года, дохода отъ убоя скота въ Мщоновской городской скотобойни отъ суммы получаемаго нынѣ дохода 550 руб. 50 коп. сер. (in plus) въ годъ. Лица желающія объявлелнія обязаны представить залогъ равняющійся 1/10 части торговой суммы, который неудержавшимся будетъ тотчасъ возвращенъ, объявленія должны быть писаны на гербовой бумагѣ 20 коп. достоинства по прилагаемой формѣ, чисто, четко и безъ поправокъ, въ противномъ случаѣ таковыя не будутъ уважены.

О прочихъ условіяхъ можно узнать въ Мщоновскомъ Городовомъ Магистратѣ, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Мщоновскаго Городоваго Магистрата, отъ 24 Ноября с. г., объявляю, что я желаю взять въ аренду доходъ отъ убоя скота въ Мщоновской городской скотобойни съ 1 Января 1872 г. по 1 Января 1875 г. за сумму (писать сумму прописью) и что на всѣ условія предначертанныя для сей аренды вполнѣ соглашаюсь залогъ въ количествѣ руб. коп. при семъ представляю.

Мѣсто моего жительства въ N. писано въ N. дня N. мца N. 1871 года.

Подписать имя и фамилію,
Г. Мщоновъ, Ноября 24 дня 1871 года.
Бургомистръ, (.....).

N. D. 7561. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

Вслѣдствіе предписанія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 11 (23) Ноября 1871 г. за № 10728, объявляется во всеобщее свѣдѣніе что 21 Декабря (2 Января) 1871/2 г. съ 3 и до 5 часовъ по полудни въ Управленіи Люблинскаго Городскаго Магистрата будутъ производиться публичные аукціонные торги (in plus) на откупное содержаніе городскихъ вѣсовъ и мѣръ на одинъ годъ съ 1 (13) Января 1872 г. по 31 Декабря (12 Января) 1872/3 г., начиная отъ пониженной на 1/4 часть нынѣшней откупной суммы 546 руб. 40 коп. т. е. отъ суммы 409 руб. 80 коп. посредствомъ запечатанныхъ заявленій.

Представляющій заявленіе по формѣ ниже указанной обязанъ положить въ одномъ изъ Казначействъ или Городской Кассѣ залогъ равняющійся 1/10 части годичной суммы именно 41 руб. и полученную въ томъ квитанцію приложить къ заявленію ибо наличные деньги, не будутъ принимаемы въ залогъ во время торговъ.

Торговыя кондиціи могутъ быть разсмотрѣны въ управленіи Магистрата во время служебныхъ занятій за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Заявленія должны быть вручаемы до открытія торговъ Президенту Города Люблина на русскомъ языкѣ, безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ четко съ обозначеніемъ прописью, количества суммы по ниже указанной формѣ.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 14 (26) Ноября 1871 г. за № 10147 симъ заявляю, что желаю взять въ откупное содержаніе городскіе вѣсы и мѣры на 1872 годъ, за сумму N. прописью (написать сумму буквами) подчиняя себя условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ изложеннымъ. Кассовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 41 руб. прилагаю съ тѣмъ. что въ случаѣ отказа отъ торговъ положенный залогъ самъ получу (или желаю высылки въ N на мой счетъ по почтѣ).

Постоянное мое жительство въ (написать мѣсто жительства) мѣсяца N., дня, 1871 г., четко подписать имя и фамилію.

Г. Люблинъ, 14 (26) Ноября 1871 г.
2—3 Президентъ Города, Волинскій

N. D. 7690. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Rola Naczelnika Urzędu Pocztowego w Krośniewicach, jako plenipotenta małżonki swej Emilji z Dobrzyńskich Rola, do działania z mocy plenipotencji urzędowej upoważnionego, w mieście Krośniewicach Powiecie Kutnowskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Gadzińskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 574 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,800 z procentem od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. i kosztów od Agaty z Mańskich 1-o ślubu Brochockiej, 2-o po Bonifacym Charchowskim pozostałej wdowy, obywatelki, właścicielki nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 65d. położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Aleksandra Gawryłów Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 20 Czerwca (2 Lipca) 1870 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 65d. przy ulicy Szerokiej, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się do Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy czynszu z góry rocznie rs. 1 kop. 15 w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze w cyrkule policyjnym i administacyjnym 12 położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Agaty Charchowskiej wdowy należąca i w tejże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 3,400 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom drewniany parterowy gontami kryty, dwa kominy murowane mający.

2. Oficyna drewniana parterowa gontami kryta, dwa kominy murowane mająca.

3. Komóreczka do parkanu przystawiona z desek, deskami kryta.

4. Budynek z desek gontami kryty, w którym jest ośm komórek.

5. Budynek z desek deskami kryty, w którym są dwie komórki.

6. Oficyna z drzewa o parterze i facjatce, gontami kryta.

7. Studnia cembrowana balami, z żurawiem i kubłem.

Podwórze niebrukowane, w którym jest około 9 drzew dzikich.

W nieruchomości tej jest ośmiu lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Jana Gadzińskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr 574 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie, pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce Piotra Cieraszkiewicza Podpisarza tegoż Sądu

Obudwom d. 18 (30) Lipca 1870 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 7 (19) Listopada 1870 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 15 (27) Stycznia 1871 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Gadziński Patron przy Trybunale tutejszym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a mianowicie w dniach 15 (27) Stycznia, 29 Stycznia (10 Lutego i 12 (24) Lutego 1871 r., Trybunał wyrokiem 12 (24) Lutego 1871 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 6 (18) Kwietnia 1871 r. godzinę 10 z rana, w tym przeto terminie i na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod L. 549 odbędzie się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości powyżej wyrażonej. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,800.

Warszawa d. 23 Lutego (7 Marca) 1871 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym po oddaleniu sporów ze strony dłużniczki Charchowskiej, wyniesionych, odbyło się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości Nr. 65D. na Pradze przy Warszawie położonej, którą Trybunał w tymże dniu 6 (18) Kwietnia r. b. zapadłym, przygotowawczo przysądził Janowi Gadzińskiemu Patronowi Trybunału tutejszego za sumę rs. 1,800, termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczył na dzień 26 Maja (7 Czerwca) r. b. godzinę 10 z rana.

W tym przeto dniu i godzinie oraz w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod L. 549 odbędzie się stanowcza licytacja i przysądzenie nieruchomości powyżej wyrażonej.

Warszawa d. 14 (26) Kwietnia 1871 r.
Pisarz Trybunału, R. Linowski.

Termin powyższy spadł z powodu założonej apelacji przez dłużniczkę od wyroku Trybunału spory incydentalnie oddalającego, Sąd Apelacyjny wyrokiem daty 24 Czerwca (6 Lipca) r. b. apelacją dłużniczki Charchowskiej odrzucił, obecnie przeto w dniu 2 (14) Września r. b. o godzinie 10 rano, jako terminie wyrokiem ilacyjnym Trybunału Cywilnego tutejszego, pod dniem 23 Lipca (4 Sierpnia) r. b. zapadłym wyznaczonym, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie pod L. 549 ostateczne przysądzenie nieruchomości Nr. 65D. na Pradze przy Warszawie położonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,800.

Warszawa d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1871 r.
w zast Łącki, Podpisarz.

Z powodu zaniesionej przez dłużniczkę Charchowską skargi na wyrok Sądu Apelacyjnego z daty powyższej powołanej, termin powyższy spadł, obecnie po oddaleniu skargi, wyrokiem IX Warszawskiego Departamentu Rządzącego Senatu zapadłym w dniu 28 Września (10 Października 1871 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z ilacji w d. 12 (24) Października r. b. zapadłym, wyznaczył nowy termin na dzień 10 (22) Listopada r. b., w tym przeto dniu o godzinie 10 z rana w miejscu posiedzeń tegoż Trybunału przy ulicy Długiej pod L. 549 odbędzie się ostateczne przsądzenie nieruchomości powyż wzmiankowanej, położonej na Pradze przy Warszawie pod Nr. 65D.

Warszawa d. 13 (25) Października 1871 r.
R. Linowski.

Ostateczne przysądzenie w terminie powyższym do skutku nie przyszło. Trybunał wyrokiem daty 1 (13) Listopada r. b. oddalił nowy spór dłużniczki Charchowskiej i wyrok taki zatwierdzony został wyrokiem Sądu Apelacyjnego w dniu 9 (21) Listopada r. b. wydanym, po wyrokach jednak takich, Trybunał wyrokiem daty 10 (22) Listopada r. b. nakazał Charchowskiej wprowadzić sprawę, z pozwu jej o nakazanie taksy, w termine ośmiodniowym prekluzyjnym, następnym zaś wyrokiem daty 15 (27) Listopada r. b. sporządzenie taksy przez biegłych mianowanych, w terminie prekluzyjnym 28 dniowym nakazał i termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczył na dzień 27 Grudnia (8 Stycznia) 1871/2 r. godzinę 10 rano, w tym przeto terminie odbędzie się stanowcza licytacja i przysądzenie nieruchomości powyż rzeczonej na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod L. 549.

Licytacja rozpocznie się od 2/3 części wartości wykryć się mającej taksą biegłych, jeśli takowa sporządzoną będzie, którą przed terminem do licytacji należy przejrzeć w kancelarji Trybunału miejscowego Wydziału I. W razie nie sporządzenia taksy i nie złożenia jej w kancelarji Trybunału. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,800.

Warszawa d. 18 (30) Listopada 1871 r.
Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D 7740. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie sukcessorów Wojciecha Niskiego jako to: A. Balbiny Praksedy 2-ch imion z Niskich 1-o ślubu Brudzyńskiej, 2-o po Ferdynandzie Milewskim obywatelem pozostałej wdowy w mieście Pułtusku Gubernji Łomżyńskiej zamieszkałej. B dzieci po niegdy Joannie z Niskich Bobińskiej, a mianowicie: *a)* Teofili z Bobińskich Stanisława Długołęckiego obywatela żony, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, wraz z nim we wsi Niesłuchach powie Ciechanowskim gubernji Płockiej; *b)* Angeli v. Anieli z Bobińskich Błażeja Ruszczyńskiego obywatela małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, wraz z mężem we wsi Zalesiu Pocuszkach powiecie Pułtuskim gubernji Łomżyńskiej: *c)* Konstancji Elżbiety dwóch imion z Bobińskich po Janie Jabłeckim obywatelu pozostałej wdowy, w mieście Pułtusku gubernji Łomżyńskie; *d)* Modesta Bobińskiego obywateleta we wsi Gnatach-Wieśniany powiecie Pułtuskim gub. Łomżyńskiej zamieszkałych. C. Dzieci po niegdy Franciszce z Niskich 1-o ślubu Kierzkowskiej, 2-o Żbikowskiej, jako to: 1) z pierwszego małżeństwa sukcessorów Antoniny z Kierzkowskich Wilkowskiej, to jest: a) Jana Rocha Wilkowskiego we wsi Mosakach Powiecie Przasnyskim Gubernji Płockiej; *b)* Józefa Wilkowskiego, żołnierza nieograniczenie urlopowanego, wojsk Cesarsko Rosyjskich tamże; *c)* Juljanny z Wilkowskich Symplicyusza Żbikowskiego obywatelamałżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, wraz z mężem we wsi Zielona Powiecie Ciechanowskim Gubernji Płockiej; *b)* Adama Wilkowskiego obywatela we wsi Zakrzewice Powiecie Makowskim Gubernji Łomżyńskiej; *e)* Korduli z Wilkowskich Juljana Milewskiego obywatela małżonki, nieletniej, przez małżeństwo usamowolnionej w asystencji kuratora swego Franciszka Wilkowskiego czyniącej, we wsi Bartołdy Powiecie Ciechanowskim Gubernji Płockiej: *f)* Franciszka Wilkowskiego jako kuratora Korduli Milewskiej tamże, zamieszkałego 2. Z drugiego małżeństwa Kazimierza Symplicjusza Żbikowskiego właściciela części wsi Mierzyńca, w Powiecie Pułtuskim Gubernji Łomżyńskiej położonej, tamże zamieszkałego, jako współsukcesora i pełnomocnika wszystkich wyżej wymienionych wylegitymowanych sukcessorów po Wojciechu Niskim pozostałych, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego, Adwokata, w Warszawie pod Nr. 524 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 2,400 z procentem 5% od dnia 1 Lipca 1868 roku, liczącym się i kosztów od Eufemji Komorowskiej nieletniej właścicielki nieruchomości Nr. 325 w mieście Łęczycy, tudzież Pelagji Komorowskiej jako opiekunki głównej i Macieja Grabowskiego urzędnika jako opiekuna przydanego tejże nieletniej, wszystkich w mieście powiatowem Łęczycy zamieszkałych, protokółem Antoniego Kulikiewicza Komornika przy Sądzie Pokoju w Łęczycy w d 14 (26) Lutego 1870 r. spisanym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Powiatowem Łęczycy przy ulicy Belwederskiej pod Nr. 229 hypotecznym, a 325 policyjnym, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łęczycy, w Gubernji dawniej Warszawskiej obecnie Kaliszskiej położona przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 3010 mieć mogąca, składająca się z dwóch placów z sobą połączonych, z których do Kasy Ekonomicznej miesta Łęczycy placowego opłaca się rocznie gr. 15 i czynszu z placu pierwszego złp. 32 gr. 10, a z drugiego złp. 8 gr. 5, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Eufemji Komorowskiej należąca i w tej posiadaniu pod zarządem jej matki Pelagji Komorowskiej jako głównej opiekunki zostająca

Na gruncie tej nieruchomości, stoją następujące

Zabudowania:

1. Kamienica frontowa masiv z cegły palonej na wapno murowana, o parterze, pierwszem piętrze, facjatach i mieszkaniach poddasznych, o jednym kominie murowanym nad dachem dachówką karpiówką kryty, a którego okapy blachą żelazną obite, wyprowadzonym.

2. Oficyna frontowa masiv z cegły palonej na wapno murowana, dach blachą kryty mająca, o suterynach, parterze i pierwszem piętrze o jednym kominie murowanym.

3. Przystawka murowana, gontem kryta, tudzież parkan z desek na sztorc stawionych.

4. Zabudowania z drzewa w węgieł gontami kryte, w którym mieści się 7 komórek, 2 stajnie i 2 wozownie.

5. Kloaka z bali na wzniesieniu pod dachem dwuspadkowym gontami krytym o 4 sedesach.

6 Śmietnik z desek.

7. Podwórze kamieniem polnym brukowane.

8. Ogród warzywny płotem z żerdzi i bali, sztachet, tudzież murem i zabudowaniami otoczony mieszczący w sobie drzew owocowych około sztuk 26.

9. Altanka z drzewa rznięetgo gontem kryta.

W nieruchomości zajmowanej oprócz dłużniczki mieści się 8 lokatorów, z imion i nazwisk oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętyej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Ksawerego Chraszczewskiego, Adwokata w Warszawie pod N. 524 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Ignacemu Zabokrzeckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Łęczycy, tamże pod Nr. 158 urzędującemu.

2, Piotrowi Azbukin Burmistrzowi miasta Obydwom na ręce własne dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 r.

Łęczycy, tamże pod Nr. 1 urzędującemu.

Wniesiono do księgi hypotecznej Okręgowej zajętej nieruchomości w Łęczycy dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Warszawie, pod Nr. 549, posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10-ej z rana, w Wydziale I, dnia 4 (16) Maja 1870 roku.

Sprzedażą kierować będzie Ksawery Chraszczewski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 4 (16) Maja 18 (30) Maja i 1 (13) Czerwca 1870 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży Trybunał wyrokiem w d. 1 (13) Czerwca 1870 r. zapadłym wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości w mieście Łęczycy Nr. 229 hypotecznie zaś 325 policyjnie oznaczonej położonej na d. 6 (18) Lipc 1870 r. godzinę 10 z rana który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zaczynać się będzie od sumy rs. 2,000 zaś w terminie ostatecznym od 2/3 części szacunku taksą biegłych sporządzić się mianą wynalezionego.

Warszawa d. 10 (22) Grudnia 1870 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym Trybunał Cywilny w Warszawie nieruchomość Nr. 229 hypotecznie 325 policyjnie oznaczoną w mieście Łęczycy położoną przygotowawczo przysądził Ksaweremu Chraszczewskiewu Adwokatowi za sumę rs. 2,000 i Trybunał wyrokiem w d. 6 (18) Lipca, a wkontynuacji w d. 7 (19) Lipca 1870 r zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia wyż wymienionej nieruchomości na dzień 4 (16) Września 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie posiedzenia swe w domu rządowym pod Nr. 549 odbywającego w Wydziale I.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia zaczynać się będzie od 2/3 części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Na vadium złożyć należy rs. 600.

Warszawa d. 15 (27) Lipca 1870 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy skutkiem wytoczonych ze strony opieki nieletniej Eufemji Komorowskiej sporów odbytym być nie mógł, a obecnie po oddaleniu tychże sporów wyrokami trzech instancji SS-wie Wojciecha Niskiego zyskali w Trybunale Cywilnym w Warszawie wyrok illacyjny w d. 18 (30) Listopada 1871 r. zapadły wyznaczający termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 229 hypotecznie 325 policyjnie oznaczonej w mieście Łęczycy położonej, na dzień 3 (15) Stycznia 1872 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 6,920 kop. 72 2/3 jako 2/3 części taksą biegłych wynalezioną.

Na vadium złożyć należy rs. 600.

Warszawa d. 23 Listop. (5 Grudnia) 1871 r.
Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D. 7742. Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Zofji z Neübeltów Domańskiej w asystencji męża Stanisława Domańskiego Urzędnika Izby Skarbowej Siedleckiej działającej, w mieście gubernjalnem Siedlcach zamieszkałej, zamieszkanie zaś prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Antoniego Chomiczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach, w mieście gubernjalnem Siedlcach zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 3,000 z procentem 5% od dnia 19 (31) Marca 1871 r. i kosztów egzekucyjnych od Andrzeja Olkuskiego w mieście gubernjalnem Siedlcach zamieszkałego protokółem Franciszka Łagowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach w dniu 19 Czerwca (1 Lipca) 1871 roku sporządzonym w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKA

w mieście gubernjalnem Siedlcach przy ulicy Warsaawskiej N-em policyjnym 141, a N-em hypotecznym 20, oznaczona, w gminie miasta Siedlce pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Siedlcach położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Andrzeja Olkuskiego należąca i w posiadaniu tegoż będąca, oprócz sklepu z pokojem za nim, wydzierżawionych Izraelowi Wolff za rs. 150 rocznie na czas od 1 Października 1870 r. do dnia i miesiąca tegoż 1873 r.

Na gruncie zajętej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z cegły palonej masiv murowany gontami kryty z takąż od frontu facjatą, parterowy z dwoma dymnikami murowanemi.

2. Oficyna z cegły palonej masiv murowana piętrowa blachą żelazną kryta o jednym dymniku murowanym.

3. Piekarnia z cegły palonej masiv murowana z dymnikiem takimże, blachą kryta.

4. Drwalnia z opołów i tem pokryta w słupach zbudowana.

5. Altana drewniana kratkowana pod gontem winem dzikiem otoczona.

6. Altana druga drewniana kratowa bez dachu, winem dzikiem otoczona.

7. Altana drewniana w słupach zbudowana gontami pobita.

8. Magazyn i stajnia pod jednym gontowym dachem z drzewa w słupy na podwalinach zbudowane.

9. Tranzet z tarcic o dwóch stolcach.

10. Sztachet drewnianych z furtką takąż okalających ogródek łokci 48.

11. Parkan drewniany łokci 92.

Obszerniejszy opis powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w protokóle zajęcia oraz w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych które u Antoniego Chomiczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach, i w Kancelarji Pisarza Trybunału przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. W. Aleksandrowi Dąbrowsksemu Prezydentowi Miasta Siedlec, na ręce Wojciecha Jasińskiego Archiwisty Magisiratu

2. W. Henrykowi Brzoska Pisarzowi Sądu Pokoju w Siedlcach do rąk własnych, obudwom dnia 24 Czerwca (6 Lipca) 1871 r.

Zajęcie na subhastacją nieruchomości w mieście Siedlcach wniesione zostało do księgi wieczystej tejże nieruchomości dnia 24 Czerwca (6 Lipca) 1871 r. a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej dnia 8 (20) Lipca 1871 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach w miejscu zwykłych posiedzeń w mieście gubernjalnem Siedlcach przy ulicy Warszawskiej w domu pod Nr. 147 dnia 1 (13) Grudnia 1871 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Antoni Chomiczewski Patron przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach w mieście gubernjalnem Siedlcach z urzędowania zamieszkały.

Siedlce dnia 10 (22) Lipca 1871 roku.
Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego.

Siedlce dnia 10 (22) Lipca 1871 r.
Stanisław Krzeczkowski.

N. D. 7741. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

W zastosowaniu się do art. 683 Kodeksu Postępowania Sądowego wiadomo czyni, iż na żądanie Karoliny z Słubickich Kruszyńskiej, Józefa Kruszyńskiego Kontrolera Skarbowego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża czyniącej, czyli obojga małżonków Kruszyńskich w mieście Kaliszu zamieszkałych, a zamieszkanie prawne w obecnym przedmiocie u swego Obrońcy Ignacego Jabłońskiego Patrona Trybunału w Kaliszu, tamże zamieszkałego, subhastacje dóbr poniż wyrażonych prowadzącego, obrane mających, w poszukiwaniu należności rsr. 1,500 z procentem prawnym, od dnia 12 (24) Czerwca 1869 r. liczącym się, tudzież kosztów egzekucyjnych od Kajetana Podczaskiego, jako właściciela dóbr Łęki lit. A, B, z przyległościami, w tychże dobrach Okręgu Petrokowskim zamieszkałego, przypadających, zajęte zostały w drodze przymuszonego wywłaszczenia, protokułem Józefa Rojek, Komornika Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w dniu 2 (14) Stycznia rozpoczętym, a w dniu 5 (17) Stycznia 1871 roku ukończonym

DOBRA ZIEMSKIE

Łęki Szlacheckie lit. A, B, z koloniami Anielowo, Igacewo i Felicjanowo, z wszelkiemi przyległościami jedną księgą wieczystą objęte, które położone są w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Petrokowskim, gminie i parafji Ręczno, pod jurisdykcją Sądu w Petrokowie. Granicza i stykają się na wschód słońca z dobrami donacyjnemi Ręczno, na zachód z dobrami Ogrodzona i częścią dobr Skrzypnicy, na południe z dobrami Dobrenice, a na północ z starą wsią i częścią wsi Trzepnicy.

Budowle są tu następujące: 1. dwór o siedmiu pokojach z przedpokojem, spiżarnią i sionką; 2. oficyna z piwnicami o 5 pokojach, z komórką i sionką; 3. pomiędzy temi zabudowaniami jest ogród angielski i owocowy parkanem ogrodzony, mórg cztery obejmujący, w którym urządzona lodownia i mała sadzawka; 4. stajnia, wozownia i spichrz murowane pod jednym dachem z gontów; 5. owczarnia i obory murowane; 6. chlewiki z drzewa; 7. kloaka z desek; 8. stodoły spalone zostały; 9. dom koszary o dwunastu mieszkaniach, z ogrodem warzywnym; 10. kuźnia z mieszkaniem dla kowala; 11. karczma stara o trzech izbach; 12. studnia cembrowana; 13. dwojaki z drzewa; 14. dom o trzech izbach, kuchni i sieni z ogródkiem warzywnym; 15. dom dla ludzi dworskich o czterech mieszkaniach; 16. studnia na wsi; 17. kapliczka murowana; 18. krzyż z drzewa.

Na folwarku zaś Ignacewo jest: 1. dom dla włódarza; 2. owczarnia drewniana; 3. stodoła o jednym klepisku; 4. studnia ocembrowana; 5. karczma o jednej izbie, komorze i sieni, wreszcie:

Na osadzie Anielów jest: 1. dom o dwóch izbach; 2. stodoła z drzewa; 3. obórka; 4. piwnica z drzewa; 5. studnia.

Inwentarzy zaś jest: koni 16, źrebaków 5, krów 8, cieląt 10, wołów 12, owiec 451, wozów kutych 9, pługów 12, radeł 4, radełek 4, bron żelaznych 16, drapaczy dwa, sieczkarnię konną jedną.

Grunta na folwarku Łęki Szlacheckie obejmują mórg 420 prętów kwadr. 87. Na osadzie Anielów mórg 337 pręt. kw. 80, a na folwarku Ignaców mórg 135 pręt. kwadr. 189. Las obejmuje mórg 300. Łąki, wody i granice mórg 21 prętów 145, a wreszcie na kolonji Felicjanów karczma dworska, droga i granice obejmują mórg 6 prętów kwadr. 60. Czyli ogólna przestrzeń wynosi około włók 40 mórg 5 miary nowopolskiej. Gatunek gruntów liczy się do klasy II, III, IV i V. Wysiewu dopełnia się tutaj: oziminy korcy 177, jarzyny korcy 140. Nasion pastewnych korcy 13, kartoffi korcy 200, buraków i marchwi cztery morgi, siana i potrawu sprząta się centnarów 700, a koniczyny centnarów 600. Włościanie uwłaszczeni są zupełnie odseperowani. Z lasów roczczą pretensje do zakupionych sążni star zakonny Gociol siąg C00 i Simsia Otal siąg 1000.

Podatków z dóbr tych opłaca się rocznie rs. 835 kop. 96 1/2. Propinacja przez Rząd jest wydzierżawiona

Obszerniejszy opis dóbr tak zajętych obejmuje protokół zajęcia u popierającego sprzedaż Ignacego Jabłońskiego, Patrona Trybunału w Kaliszu pozostający, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży tak u tegoż Patrona jako też w Kancelarji Pisarza Trybunału przejrzane być mogą.

Akt zajęcia wyż z daty powołany doręczony został w kopjach: 1. Dłużnikowi jako ustanowionemu dozorcy Kajetanowi Podczaskiemu, w d. 17 Lutego (1 Marca); 2. Wójtowi gminy Ręczno Franciszkowi Szokalskiemu i Pisarzowi Sądu Pokoju w Petrokowie Józefowi Głodzińskiemu, w d. 20 Lutego (4 Marca) 1871 roku, którzy oryginał zawidymowali.

Poczem akt rzeczony w dniu 6 (18) Marca t. r. do właściwej księgi wieczystej wniesiony, a pod dniem dzisiejszym w biurze Pisarza Trybunału zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tak zajętych odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu i tamże pierwsze ogłoszenie warunków tej sprzedaży, nastąpi w dniu 7 (19) Maja 1871 r. o godzinie 10 z rana.

Kalisz dnia 16 (28) Marca 1871 roku.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

Po dopełnieniu trzech publikacji warunków sprzedaży, a mianowicie: w dniach 7 (19) Maja, 21 Maja (2 Czerwca) i 4 (16) Czerwca r. b. wyrokiem Trybunału w tymże ostatnim dniu wydanym, termin do tymczasowego przysądzenia dóbr Łęki Szlacheckie, na dzień 1 (13) Lipca r. b. godzinę 10 z rana oznaczonym został. Wyrabiająca sprzedaż Kruszyńska za te dobra podaje sumę rsr. 10,000, od której licytacja rozpoczętą będzie. Nadmienia się, iż wyrokiem Trybunału na dniu 1 (13) Czerwca r. b. na skutek skargi Teodora Ilnickiego jako opiekuna nieletnich Podczaskich wydanym, dozór nad zajętemi dobrami w osobie tegoż zaprowadzono. Taksę nakazano, Podczaskich od złożenia vadium zwolniono i wynagrodzenie za zgorzałe budowle łącznie z dobrami sprzedać postanowiła.

Kalisz dnia 4 (16) Czerwca 1871 roku.
Asesor Kolegjany, J. Migórski.

Wyrokiem Trybunału na dzień 1 (13) Lipca r. b. zapadłym, dobra Łęki Szlacheckie po uznaniu formalności że dopełnione bez spornie tymczasowo na własność Patrona Jabłońskiego za sumę rs. 10,000 zasądzono, a termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 2 (14) Września r. b. godzinę 10-tą z rana oznaczono, w którym licytacja od 2/3 części szacunku taksą wykryć się mającego rozpoczętą będzie.

Kalisz d. 1 (13) Lipca 1871 r.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

Gdy termin powyższy do skutku niedoszedł wyrokiem przeto Trybunału na dzień 23 Listopada (5 Grudnia) 1871 r. zapadłym, nowy termin na dzień 4 (16) Stycznia 1872 r. o godzinie 10-tej z rana oznaczonym został, w którym ostateczne przysądzenie dóbr Łęki Szlacheckie nastąpi, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,774 jako 2/3 części szacunku taksą wykrytego.

Kalisz d. 23 Listopada (5 Grunia) 1871 r.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 7700.

Podpisany Patron podaje do wiadomości: iż na skutek wyroku Trybunału Cywilnego w Kaliszu dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1870 r. zapadłego, po między Beniaminem Lewi dwóch imion Goldblum, oraz Szymonem Goldblum w mieście Łodzi z jednej strony, a Haną z Goldblumów i Abramem małżonkami Gajzler, Heleną z Goldblumów i Wolfem małżon. Dawidowicz, Adolfem Goldblum, Leopoldem Goldblum, Adelą z Hirszhonów Goldblumową wdową jako matką i główną opiekunką nieletnich Ewy Ity i Marji Córek po Natanie Goldblum pozostałych, których opiekunem przydanym jest Adolf Goldblum w mieście Petrokowie, Adelą z Goldblumów i Izraelem małżonkami Nelken, Rozalją z Goldblumów i Herszem małżonkami Sajfeit w mieście Kaliszu, Emilją z Goldblumów obecnie rozwiedzioną Rajchert, Ietą z Goldblumów i Majerom małżonkami Kohn w Poddębicach Powiecie Łęczyckim, zamieszkałymi żonami w asystencji i za upoważnieniem mężów działającymi, Izydorem Goldblum z pobytu niewiadomym, z drugiej strony, wszystkimi współwłaścicielami nieruchomości w mieście Petrokowie pod Nr. 369 położonej, odbędzie się przez publiczną licytację w drodze działów przed delegowanym Rejentem Kancelarji w Petrokowie Józefem Gudysz Sierakowskim sprzedaż domu murowanego z oficyną murowaną i zabudowaniami przy tymże pod Nr. 369 w mieście Petrokowie położonego, tudzież stodoły drewnianej i gruntu około morgów 30 do tego domu należącego, pozostałych po Natanie Goldblum.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4439 kop. 50 jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbyła się w dniu 21 Października (2 Listopada) 1871 r. przed wyż rzeczonym Rejentem, przed którym druga takaż publikacja i przygotowawcze przysądzenie odbędzie się dnia 3 (15) Stycznia 1872 r.

Zbiór objaśnień i warunków przejrzany być może u Rejenta Sierakowskiego i podpisanego Patrona, o bliższych zaś szczegółach na gruncie przekonać się można.

Kalisz d. 1 (13) Listopada 1871 r.
Oborski.

N. D. 7717. Prawnie zajęte przedmiota jako to: łóżka, komoda, kanapa, szafy, stoły jesionowe, i lustro, oraz t. p. w dniu 1 (13) Grudnia 1871 r. o godzinie 12-ej w południe na targu Stare miasto w Warszawie, oraz kamizelka aksamitna, lichtarze platerowane i warsztaty stolarskie na targu pod Trzema krzyżami w Warszawie, w dniu 7 (19) Grudnia 1871 r. przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 27 Listop. (9 Grudnia) 1871 r.
Ruszczykowski, Komornik. pod Nr. 1771 o.

(N. D. 7739). Prawnie zajęte przedmiota, jako to: różna garderoba męzka nowa, futro kożuch suknem kryte i t. p., sprzedane będą w dniu 1 (13) Grudnia r. b. o godzinie 10 ej z rana, na placu targowym za Żelazną Bramą zwanym w Warszawie przez publiczną licytację.

Warszawa, d. 25 Listop. (6 Grudnia) 1871 r.
Zacheusz *Małkowski*, Komornik.

N. D. 7681. Prawnie zajęte ruchomości sprzedane będą przez publiczne licytacje w Warszawie, jako to: zegarek, kolczyki z rautami, bransolety i medaljonik złote w dniu 1 (13) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną bramą, które obejrzanemi być mogą w kancelarji podpisanego Komornika.

Aleksander *Nowicki*,
Komornik pod Nr. 543.

N. D. 7738.

Do dzisiejszego numeru Dziennika Warszawskiego dla prenumeratorów na prowincję i Warszawę dołącza się program o подпискѣ на 1872 годъ